

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2024/1106**av 11. april 2024****om endring av forordning (EU) nr. 1227/2011 og (EU) 2019/942 med hensyn til å forbedre Unionens beskyttelse mot markedsmanipulasjon på engrosmarkedet for energi**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 194 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Åpen og rettferdig konkurranse på de indre markedene for elektrisitet og gass og sikring av like konkurransevilkår for markedsdeltakere krever integritet og åpenhet på engrosmarkedene for energi. I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1227/2011⁽³⁾ fastsettes en omfattende ramme for å nå dette målet. For å styrke allmennhetens tillit til velfungerende engrosmarkeder for energi og effektivt beskytte Unionen mot markedsmisbruk, bør forordning (EU) nr. 1227/2011 endres for å sikre ytterligere åpenhet og øke overvåkingskapasiteten, og dermed bidra til å stabilisere energiprisene og forbrukerbeskyttelsen, samt for å sikre en mer effektiv undersøkelse og håndheving av tilfeller av potensielt markedsmisbruk over landegrensene som avhjelper de manglene som er identifisert i det gjeldende rammeverket.
- 2) Finansielle instrumenter, herunder energiderivater, som handles på engrosmarkeder for energi, blir stadig viktigere. På bakgrunn av den stadig tettere forbindelsen mellom finansmarkeder og engrosmarkeder for energi, bør forordning (EU) nr. 1227/2011 bringes i bedre samsvar med Unionens finansmarkedsregelverk, som europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014⁽⁴⁾, herunder med hensyn til definisjonene av markedsmanipulasjon og innsideinformasjon. Definisjonen av markedsmanipulasjon i forordning (EU) nr. 1227/2011 bør derfor endres for å bringe den i samsvar med artikkel 12 i forordning (EU) nr. 596/2014. Definisjonen av markedsmanipulasjon i forordning (EU) nr. 1227/2011 bør derfor endres for å inkludere enhver transaksjon og utstedelse, endring eller tilbaketrekking av enhver handelsordre, men også enhver annen atferd knyttet til energiprodukter på engrosmarkedet som gir eller sannsynligvis vil gi uriktige eller villedende signaler med hensyn til tilbudet av, etterspørselen etter eller kursen på energiprodukter på engrosmarkedet, som sikrer eller sannsynligvis vil sikre prisen på ett eller flere energiprodukter på engrosmarkedet på et kunstig nivå av en eller flere personer som handler i samarbeid, eller som benytter en fiktiv plan eller enhver annen form for bedrag eller påfunn som gir eller kan gi uriktige eller villedende signaler om tilbudet av, etterspørselen etter eller prisen på energiprodukter på engrosmarkedet. I den forbindelse, med henblikk på tilpasning til forordning (EU) nr. 596/2014, bør begrepet annen atferd knyttet til energiprodukter på engrosmarkedet omfatte, men ikke være begrenset til, handlinger som «quote stuffing», «painting the tape» eller «momentum ignition».

⁽¹⁾ EUT C 293 av 18.8.2023, s. 138.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 29. februar 2024 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. mars 2024.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1227/2011 av 25. oktober 2011 om integritet og åpenhet på engrosmarkedet for energi (EUT L 326 av 8.12.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmisbruk (markedsmisbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).

- 3) Definisjonen av innsideinformasjon bør også endres for å tilpasse den til forordning (EU) nr. 596/2014. Spesielt dersom innsideinformasjonen vedrører en prosess som finner sted i flere trinn, kan både hvert trinn i prosessen og den samlede prosessen utgjøre innsideinformasjon. Et mellomliggende trinn i en prosess bestående av flere trinn kan i seg selv utgjøre bestemte omstendigheter eller en bestemt hendelse som foreligger, eller som det er en realistisk mulighet for at kan komme til å foreligge eller inntreffe, på grunnlag av en samlet vurdering av faktorene som foreligger på det aktuelle tidspunktet. Dette bør imidlertid ikke tolkes dithen at størrelsen på omstendighetenes eller hendelsens virkning på kursen på de berørte energiprodukter på engrosmarkedet skal tas i betraktning. Et mellomliggende trinn i en prosess bestående av flere trinn bør anses som innsideinformasjon dersom det i seg selv oppfyller kriteriene for innsideinformasjon fastsatt i denne forordningen.
- 4) Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽⁵⁾, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014⁽⁶⁾ eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽⁷⁾, eller anvendelsen av Unionens konkurranserett på den praksis som er omfattet av denne forordningen.
- 5) Utveksling av informasjon mellom nasjonale reguleringsmyndigheter og vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene er et sentralt aspekt av samarbeidet med hensyn til og avdekking av potensielle overtredelser av denne forordningen både når det gjelder engrosmarkedene for energi og finansmarkedene. I lys av utvekslingen av informasjon mellom vedkommende myndigheter i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 på nasjonalt nivå, bør de nasjonale reguleringsmyndighetene dele relevant informasjon som de mottar med vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene og de nasjonale konkurransemyndighetene.
- 6) Dersom opplysninger som deles med Den europeiske unions byrå for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (heretter kalt «byrået») ikke er, eller ikke lenger er, følsomme fra et kommersielt eller sikkerhetsmessig ståsted, bør byrået kunne gjøre disse opplysninger lett tilgjengelig for markedsdeltakerne og offentligheten med sikte på å bidra til å forbedre kunnskapen om engrosmarkedene for energi. Dette bør omfatte byråets mulighet til å offentliggjøre aggregerte opplysninger om organiserte markeder (OMP-er), plattformer for innsideinformasjon (IIP-er) og registrerte rapporteringsordninger (RRM-er) i samsvar med gjeldende personvernlovgivning med sikte på å øke innsynet på engrosmarkedene for energi, og forutsatt at det ikke virr konkurransen på disse energimarkedene.
- 7) Dersom opplysninger som deles med byrået, ikke er, eller ikke lenger er, følsomme fra et kommersielt ståsted, bør byrået kunne gjøre sin database med forretningsmessig ikke-følsomme handelsopplysninger tilgjengelig for vitenskapelige formål, med forbehold for krav om fortrolighet, med sikte på å bidra til å forbedre kunnskapen om engrosmarkedene for energi. Dette skal bidra til å skape tillit til og fremme kunnskap om hvordan engrosmarkeder for energi fungerer. Byrået bør utarbeide og offentliggjøre regler for hvordan det vil tilgjengeliggjøre disse opplysninger på en rettfærdig og åpen måte.
- 8) For ytterligere å øke åpenhet på Unionens engrosmarkeder for energi og bidra til en felles energidatastrategi for Unionen, bør byrået utvikle og vedlikeholde et digitalt referansesenter som inneholder opplysninger om data om Unionens engrosmarked for energi («referansesenteret»). Byrået bør på en brukervennlig måte offentliggjøre deler av opplysningene som det samler inn i henhold til denne forordningen, herunder opplysninger om handel med «over-the-counter»(OTC)-avtaler om energiprodukter på engrosmarkedet, avtaler om kjøp av kraft og differansekontrakter. Alle opplysninger som offentliggjøres ved hjelp av referansesenteret, bør være underlagt denne forordningen og den gjeldende personvernlovgivningen.
- 9) OMP-er som utfører aktiviteter knyttet til handel med energiprodukter på engrosmarkedet som er finansielle instrumenter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15) i direktiv 2014/65/EU, bør gis behørig tillatelse i henhold til kravene i nevnte direktiv.
- 10) Handelsteknologien er blitt betraktelig videreutviklet i det seneste tiåret og brukes i økende grad på engrosmarkedene for energi. Mange markedsdeltakere bruker algoritmehandel og høyfrekvent algoritmehandel med minimal eller ingen medvirkning fra mennesker. Risikoen som oppstår som følge av denne praksisen, bør behandles i forordning (EU) nr. 1227/2011.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

- 11) Overholdelse av rapporteringsforpliktelsene i henhold til forordning (EU) nr. 1227/2011 og kvaliteten på dataene som byrået mottar, er av største betydning for å sikre effektiv overvåking og avdekking av potensielle overtredelser med sikte på å nå målet for nevnte forordning. Inkonsekvens i kvalitet, formatering, pålitelighet og kostnader for handelsdata har en negativ innvirkning på åpenhet, forbrukervern og markedseffektivitet. Det er viktig at opplysningene som byrået mottar, er nøyaktige og fullstendige, slik at det kan utføre sine oppgaver og funksjoner på en effektiv måte.
- 12) For å forbedre byråets overvåking av engrosmarkedet for energi og gjøre datainnsamlingen mer fullstendig, må dagens rapporteringsregime forbedres. De innsamlede dataene bør utvides for å utbedre mangler i datainnsamlingen, og bør omfatte koblede markeder, nye balansemarkeder, kontrakter for balansemarkeder, tildelte overføringskapasiteter og produkter som potensielt kan leveres i Unionen. OMP-er bør være pålagt å gjøre data knyttet til ordreboken tilgjengelig for byrået eller, på forespørsel, straks gi byrået tilgang til ordreboken. Leverandører av ordrebøker bør også utpekes som personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger transaksjoner som er underlagt plikten til å overvåke og rapportere mistanker om overtredelser av denne forordningen.
- 13) Markedsdeltakernes rapporteringsplikt bør begrenses ved at den nødvendige informasjonen eller deler av denne når det er mulig, innhentes fra eksisterende kilder. Markedsdeltakere kan ikke enkelt registrere eller rapportere OMP-data. OMP-data bør derfor gjøres tilgjengelige for byrået av de relevante OMP-ene eller av tredjeparter som opptrer på deres vegne.
- 14) Enhver behandling av personopplysninger som foretas innenfor rammen av denne forordningen, f.eks. utveksling eller overføring av personopplysninger mellom vedkommende nasjonale myndigheter og rapportering fra nasjonale reguleringsmyndigheter, bør skje i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽⁸⁾, og ESMA's utveksling eller overføring av opplysninger bør skje i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725⁽⁹⁾.
- 15) IIP-er bør spille en viktig rolle for effektiv offentliggjøring av innsideinformasjon. Det bør være obligatorisk å offentliggjøre innsideinformasjon om dedikerte IIP-er for å gjøre opplysningene lett tilgjengelige og for å øke åpenheten. Markedsdeltakere kan, kun som et supplement, fortsette å bruke andre kanaler, inkludert markedsdeltakernes nettsteder, for å offentliggjøre innsideinformasjon. For å sikre tillit til IIP-ene bør de godkjennes i henhold til denne forordningen. IIP-er, herunder de som er registrert av byrået i henhold til artikkel 11 i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014⁽¹⁰⁾, bør oppfylle kravene til godkjenning og følge personvernlovgivningen. Byrået bør ha myndighet til å trekke tilbake en slik godkjenning i visse tilfeller, samtidig som de prosessuelle garantier nevnt i artikkel 14 nr. 6, 7 og 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/942⁽¹¹⁾ overholdes. Tilbakekalling av en godkjenning bør ikke hindre en enhet i å søke byrået om ny godkjenning som IIP. IIP-er som er registrert av byrået i henhold til gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014, og som er oppført på byråets liste over IIP-er, bør få fortsette sin virksomhet til byrået har truffet en beslutning om godkjenning i henhold til denne forordningen. IIP-er bør innføre ordninger som gjør det mulig å kontrollere rapporter om innsideinformasjon raskt og effektivt. I utviklingen av slike mekanismer kan IIP-er involvere markedsdeltakere.
- 16) For å forenkle og gjøre rapporteringen av data til byrået mer effektiv, bør opplysningene gis gjennom RRM-er, og driften av RRM-er bør godkjennes av byrået i henhold til denne forordningen. RRM-er, inkludert de som er registrert av byrået i henhold til artikkel 11 i gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014, bør oppfylle kravene til godkjenning og følge personvernlovgivningen. Byrået bør føre et register over RRM-er det har godkjent. Byrået bør ha myndighet til å trekke tilbake en slik godkjenning i visse tilfeller, samtidig som de prosessuelle garantier nevnt i artikkel 14 nr. 6, 7 og 8 i forordning (EU) 2019/942 overholdes. Tilbakekalling av en godkjenning bør ikke hindre en enhet i å søke byrået om ny godkjenning som RRM. RRM-er som er registrert av byrået i henhold til gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014, og som er oppført på byråets liste over RRM-er, bør kunne fortsette å fungere til byrået har truffet en beslutning om godkjenning i henhold til denne forordningen. RRM-er bør ha ordninger som gjør det mulig å kontrollere rapporter om transaksjoner på en effektiv måte. I utviklingen av slike mekanismer kan RRM-ene involvere markedsdeltakere.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁰⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014 av 17. desember 2014 om rapportering av opplysninger med henblikk på gjennomføring av artikkel 8 nr. 2 og artikkel 8 nr. 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1227/2011 om integritet og åpenhet på engrosmarkedet for energi (EUT L 363 av 18.12.2014, s. 121)

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/942 av 5. juni 2019 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (EUT L 158 av 14.6.2019, s. 22).

- 17) For å legge til rette for overvåking for å avdekke potensiell handel basert på innsideinformasjon, må innsamlingen av innsideinformasjon bringes i samsvar med gjeldende prosesser for rapportering av handelsdata.
- 18) Personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner, bør ha plikt til å rapportere mistenkelige transaksjoner i strid med forordning (EU) nr. 1227/2011 med hensyn til innsidehandel og markedsmanipulasjon, og for å øke muligheten for håndhevelse i forbindelse med slike overtredelser, bør de også ha plikt til å rapportere mistenkelige ordre og potensielle overtredelser av plikten til å offentliggjøre innsideinformasjon. Leverandører av direkte elektronisk tilgang og leverandører av ordrebøker anses som personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger transaksjoner.
- 19) Kommisjonsforordning (EU) 2015/1222⁽¹²⁾ gir mulighet for tredjelandets deltakelse i Unionens felles dagen-før- og intradagmarkedskopling i elektrisitetssektoren. Siden markedskoblingsoperatører bruker en spesifikk algoritme for å matche kjøps- og salgstilbud optimalt, kan dette resultere i at handelsordrer plasseres i et tredjeland som deltar i Unionens felles dagen-før- og intradagmarkedskopling, men resulterer i en kontrakt for levering av elektrisitet i Unionen. Plassering av slike handelsordrer i tredjestater som deltar i Unionens felles dagen-før- og intradagmarkedskopling og som kan føre til levering i Unionen, bør omfattes av definisjonen av energiprodukter på engrosmarkedet i henhold til denne forordningen.
- 20) For å oppnå en korrekt, objektiv og pålitelig vurdering av prisen for leveranser av flytende naturgass (LNG) til Unionen bør byrået innhente alle markedsdata for LNG som trengs for å fastsette en daglig prisvurdering av LNG og en referanseverdi for LNG. Prisvurderingen av LNG og referanseverdien for LNG bør fastsettes på grunnlag av alle transaksjoner knyttet til LNG-leveranser til Unionen. Byrået bør ha myndighet til å innhente relevante markedsdata fra alle deltakere som er aktive i LNG-leveranser til Unionen, som bør rapportere markedsdataene for LNG til byrået så nær sanntid som teknisk mulig, enten etter at en transaksjon er avsluttet eller etter avleggelse av et kjøps- og salgstilbud med henblikk på å inngå en transaksjon. Byråets prisvurdering av LNG bør omfatte det mest fullstendige datasettet, herunder transaksjonspriser og kjøp- og salgstilbudspriser for LNG-leveranser til Unionen. Den daglige offentliggjøringen av denne objektive LNG-prisvurderingen, og av spennet fastsatt i forhold til andre referansepriser på markedet i form av en LNG-referanseverdi, baner vei for at markedsdeltakerne frivillig kan benytte den som referansepris i sine kontrakter og transaksjoner. Når prisvurderingen og referanseverdien for LNG er etablert, kan den også bli en referanserente for derivatkontrakter som brukes til å sikre prisen på LNG eller prisforskjellen mellom LNG-prisen og andre gasspriser.
- 21) Delegering av oppgaver og ansvar kan være et effektivt virkemiddel for å redusere dobbeltarbeid og fremme samarbeid og har som formål å redusere belastningen på markedsdeltakerne. Det bør derfor fastsettes et klart rettslig grunnlag for slik delegering. De nasjonale reguleringsmyndighetene bør kunne delegere oppgaver og ansvarsområder til en annen nasjonal reguleringsmyndighet eller til byrået, med delegatens forhåndssamtykke. De nasjonale reguleringsmyndighetene bør kunne innføre særlige vilkår og begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med markedsdeltakere eller konserner som driver grensekryssende virksomhet. Delegering bør skje ut fra prinsippet om at kompetansen overdras til den myndigheten som har de beste forutsetningene for å treffe tiltak på det aktuelle området.
- 22) Reglene for hvordan de nasjonale reguleringsmyndighetene og byråets utfører sine oppgaver bør sikre at interessekonflikter i størst mulig grad unngås.
- 23) Det er nødvendig med et enhetlig og sterkere rammeverk for å hindre markedsmanipulasjon og andre overtredelser av forordning (EU) nr. 1227/2011 i medlemsstatene. For å sikre ensartet anvendelse av administrative overtredelsesgebyrer i alle medlemsstatene for overtredelser av forordning (EU) nr. 1227/2011, bør denne forordningen endres slik at den omfatter en liste over administrative overtredelsesgebyrer og andre administrative tiltak som bør være tilgjengelige for de nasjonale reguleringsmyndighetene, samt en liste over kriterier for å fastsette størrelsen på disse administrative overtredelsesgebyrene. Størrelsen på administrative overtredelsesgebyrer som kan ilegges i et bestemt tilfelle, bør kunne nå det maksimumsbeløpet som er fastsatt i denne forordningen. Denne forordningen begrenser imidlertid ikke medlemsstatenes mulighet til å fastsette lavere administrative overtredelsesgebyrer i hvert enkelt tilfelle. Sanksjoner for overtredelser av forordning (EU) nr. 1227/2011 bør være forholdsmessige, effektive og avskrekkende, og bør gjenspeile typen overtredelse, idet det tas hensyn til prinsippet om gjentatt straffeforfølgning (*ne bis in idem*-prinsippet). Vedtakelse og offentliggjøring av administrative overtredelsesgebyrer bør være forenlig med de grunnleggende rettighetene som er fastsatt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»). Administrative overtredelsesgebyrer og andre administrative tiltak komplementerer hverandre i et effektivt håndhevelsesregime. Et harmonisert tilsyn med engrosmarkedene for energi krever en konsekvent tilnærming blant de nasjonale reguleringsmyndighetene. For at de nasjonale reguleringsmyndighetene skal kunne utføre sine oppgaver, må de ha tilstrekkelige ressurser.

⁽¹²⁾ Kommisjonsforordning (EU) 2015/1222 av 24. juli 2015 om fastsettelse av retningslinjer for kapasitetstildeling og flaskehalshåndtering (EUT L 197 av 25.7.2015, s. 24).

- 24) En markedsdeltaker som ikke er bosatt eller etablert i Unionen, og som er aktiv i Unionen, bør utpeke en representant i Unionen. Representanten bør utpekes uttrykkelig gjennom en skriftlig fullmakt fra markedsdeltakeren til å opptre på dennes vegne. Det bør være mulig for de nasjonale reguleringsmyndighetene eller byrået å henvende seg til representanten med hensyn til forpliktelsene fastsatt i denne forordningen.
- 25) Hittil har tilsynet med og håndhevelsen av aktiviteter i henhold til forordning (EU) nr. 1227/2011 vært medlemsstatenes ansvar. Markedsmisbruk skjer i økende grad over landegrensene og påvirker ofte flere medlemsstater. Håndhevingstil-tak mot markedsmissbruk på tvers av landegrensene kan medføre utfordringer med hensyn til jurisdiksjon når det skal identifiseres hvilken nasjonal reguleringsmyndighet som er best egnet til å gjennomføre den aktuelle undersøkelsen.
- 26) Tilfeller av markedsmissbruk som involverer flere grenseoverskridende elementer og markedsdeltakere etablert i tredjes-tater, er også særlig utfordrende fra et håndhevelsesperspektiv. Det gjeldende tilsynsrammeverket er ikke hensiktsmes-sig for den ønskede graden av markedsintegrasjon. Det må rettes opp i mangelen på en mekanisme for å sikre best mulige beslutninger for tilsyn i grenseoverskridende saker, tilfeller der felles handling fra nasjonale reguleringsmyndig-heter og byrået for tiden krever kompliserte ordninger og der det er et lappeteppes av tilsynsregimer. Det er behov for å innføre en effektiv og virkningsfull ordning for tilsyn og undersøkelser i tilfeller av markedsmissbruk som på grunn av sine unionsomfattende egenskaper ikke alene kan håndteres ved hjelp av tiltak fra medlemsstatene.
- 27) Undersøkelser av overtredelser av forordning (EU) nr. 1227/2011 med en grenseoverskridende dimensjon bør gjennom-føres gjennom en enhetlig prosess på unionsnivå. Dessuten kan slike undersøkelser bedre gjennomføres på unionsnivå, ettersom virkningen av dem strekker seg utover en enkelt medlemsstats territorium. Kompleksiteten i grenseoverskri-dende saker og behovet for å sikre tilstrekkelige ressurser i slike saker krever at byrået involveres, særlig i et mer inte-grert engrosmarked for energi. Etter ikrafttredelsen av forordning (EU) nr. 1227/2011 har byrået skaffet seg betydelig erfaring med å overvåke og samle inn relevante data om engrosmarkedene for energi i Unionen for å sikre deres integri-tet og åpenhet. På grunnlag av denne erfaringen bør byrået gis myndighet til å gjennomføre undersøkelser for å bekjem-pe overtredelser av forordning (EU) nr. 1227/2011, herunder ved å utnevne en uavhengig undersøkelsesleder innad i byrået. Byrået bør gjennomføre slike undersøkelser i samarbeid med de nasjonale reguleringsmyndighetene og andre re-levante myndigheter med det formål å støtte og utfylle deres håndhevingsaktiviteter, idet det tas hensyn til prinsippet om gjentatt straffeforfølgning (*ne bis in idem*-prinsippet). I undersøkelser som utføres av byrået, bør de relevante nasjonale reguleringsmyndighetene om nødvendig samarbeide med hverandre om å bistå byrået. Når byrået utøver sin myndighet, bør det om nødvendig kunne prioritere de sakene som har den mest betydelige grenseoverskridende virkningen.
- 28) Byrået bør ha tilstrekkelige ressurser, herunder nødvendig personell, for å oppfylle de nye forpliktelsene det er pålagt, særlig dem som gjelder utvidet undersøkelsesmyndighet i grenseoverskridende saker.
- 29) Et hovedkriterium for å fastslå om en sak har en grenseoverskridende dimensjon, vedrører levering av energiprodukter på engrosmarkedet i et visst antall medlemsstater. Av tekniske årsaker er det imidlertid tilfeller der det ikke er mulig å identifisere den geografiske beliggenheten for levering av energiprodukter på engrosmarkedet. Når for eksempel leve-ring av energiprodukter på engrosmarkedet finner sted eller antas å finne sted i et budområde som omfatter territoriet el-ler en del av territoriet til minst to medlemsstater i intradag -og dagen-før-grossistmarkedene for elektrisitet, er det ikke mulig å identifisere den nøyaktige beliggenheten for denne leveringen innenfor dette området. Det samme gjelder leve-ring av energiprodukter på engrosmarkedet som finner sted eller antas å finne sted i balanseringsområder for gass som omfatter territoriet eller en del av territoriet til minst to medlemsstater. For å sikre at byrået opptre i reelle grenseover-skridende saker i motsetning til saker som bare har en nasjonal dimensjon, bør levering av energiprodukter på engros-markedet innenfor et budområde eller et balanseringsområde som omfatter minst to medlemsstaters territorium, anses som levering i én enkelt medlemsstat. De berørte nasjonale reguleringsmyndighetene bør imidlertid få beholde sin rett til også å anmode byrået om å bli involvert i saker med en grenseoverskridende dimensjon i henhold til denne forord-ningen, samt sin rett til å reise innvendinger i henhold til denne forordningen.

- 30) Byrådet bør ha myndighet til å gjennomføre nødvendige undersøkelser ved å gjennomføre stedlige tilsyn, innhente uttalelser og sende anmodninger om opplysninger, ved enkel anmodning eller ved beslutning, til personer som er gjenstand for undersøkelse, dersom de mistenkte overtredelsene av forordning (EU) nr. 1227/2011 har en klar grenseoverskridende dimensjon. For å sikre effektive stedlige tilsyn, bør byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet til å utføre det stedlige tilsynet, ha myndighet til å gå inn i forretningslokaler der forretningsdokumenter kan være oppbevart, samt den private eiendommen til direktører, ledere eller andre ansatte i virksomheter som er berørt av en undersøkelse. Enhver undersøkelse av private eiendommer under stedlige tilsyn bør imidlertid bare finne sted etter en begrunnet beslutning fra byrådet og med forhåndsgodkjenning fra en nasjonal rettsmyndighet.
- 31) Ved gjennomføring av stedlige tilsyn og ved utstedelse av anmodninger om opplysninger til personer som er gjenstand for undersøkelse, bør byrådet samarbeide nært og aktivt med vedkommende nasjonale reguleringsmyndigheter, som bør gi byrådet nødvendig bistand, herunder dersom en person nekter å underkaste seg det stedlige tilsynet eller å framlegge de ønskede opplysningene. Under et stedlig tilsyn bør dessuten byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet til å utføre den stedlige kontrollen, ha myndighet til å forsegle forretningslokaler i det tidsrom som er nødvendig for å utføre det stedlige tilsynet. Bortsett fra i behørig begrunnede tilfeller, bør forseglinger ikke brukes i mer enn 72 timer. Tjenestemenn som utfører stedlige tilsyn, bør dessuten ha myndighet til å be om alle opplysninger som er relevante for tilsynets gjenstand og formål.
- 32) Byrådet bør ha myndighet til å ilegge tvangsmulkt for å sikre overholdelse av sine beslutninger om stedlige tilsyn og anmodninger om opplysninger vedtatt i forbindelse med en grenseoverskridende undersøkelse. Byrådet bør imidlertid ikke ha myndighet til å ilegge bøter. Alle tvangsmulkt ilagt av byrådet bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og sikre effektive grenseoverskridende undersøkelser. Det er viktig at prosessuelle garantier og de grunnleggende rettighetene til personer som er gjenstand for byråets undersøkelser, respekteres fullt ut. Byråets tiltak bør være forholdsmessige og ivareta rettssikkerheten og personens rett til å forsvare seg. Opplysningene som framlegges av personene som er gjenstand for undersøkelsen bør behandles fortrolig og utveksles i samsvar med Unionens regler for vern av personopplysninger.
- 33) På slutten av enhver undersøkelse bør byrådet utarbeide en undersøkelsesrapport med sine funn og alle bevis som funnene er basert på. Undersøkelsesrapporten bør oversendes de nasjonale reguleringsmyndighetene i de berørte medlemsstatene, som i sin tur, uten at det berører deres enekompetanse til å fastslå om en overtredelse har funnet sted, bør treffe nødvendige håndhevingstiltak, herunder eventuelt ilegging av bøter, i samsvar med denne forordningen og nasjonal rett. De nasjonale reguleringsmyndigheter bør gjøre sitt ytterste for å sikre en hensiktsmessig oppfølging av byråets undersøkelsesrapporter.
- 34) Byrådet bør regelmessig underrette Europaparlamentet og Rådet om sin virksomhet i forbindelse med grenseoverskridende undersøkelser. Med henblikk på dette bør byrådet regelmessig legge fram sammendrag av sine undersøkelsesrapporter for Europaparlamentet og Rådet. Slike sammendrag bør framlegges i aggregert og anonymisert form og bør behandles som fortrolige, blant annet med tanke på behovet for å beskytte formålet med den relevante grenseoverskridende undersøkelsen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹³⁾.
- 35) Alle beslutninger som byrådet treffer i henhold til denne forordningen, bør være underlagt Den europeiske unions domstols kontroll, herunder beslutninger der byrådet har pålagt tvangsmulkt. Denne forordningen berører ikke nasjonale domstolars kompetanse til å vurdere beslutninger truffet av vedkommende nasjonale myndigheter i henhold til denne forordningen, for eksempel godkjenninger fra nasjonale rettsmyndigheter i forbindelse med stedlige tilsyn utført av byrådet eller påstander om uregelmessigheter i henhold til nasjonale regler om innkreving av tvangsmulkt.
- 36) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i pakten, særlig retten til vern av personopplysninger, friheten til å drive næringsvirksomhet, retten til effektiv klageadgang og rettfærdig rettergang og retten til ikke å bli domfelt eller straffet to ganger for samme overtredelse, og den må tolkes og anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter (EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43).

- 37) For å fastsette nærmere de detaljene som er nødvendige for å sikre denne forordningens effektivitet, bør myndighet til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til endring av denne forordningen ved å tilpasse de relevante definisjonene i tilfellene fastsatt i denne forordningen for å sikre samsvar med annen relevant unionsrett på områdene finansielle tjenester og energi, og ved å oppdatere disse definisjonene utelukkende med det formål å ta hensyn til den framtidige utviklingen på engrosmarkedene for energi, og med hensyn til å utfylle denne forordningen ved å spesifisere hvordan IIP-er og RRM-er skal oppfylle sine respektive forpliktelser, nærmere opplysninger om prosessen med å trekke tilbake en godkjenning og prosessen med en ordnet utskifting, samt de relevante prosessuelle garantiene, og ved å fastsette, idet det tas hensyn til nasjonale særtrekk, minsteterskler for identifisering av hendelser som, dersom de blir offentliggjort, er egnet til å ha betydelig innvirkning på prisene på energiprodukter på engrosmarkedet. Når Kommisjonen fastsetter slike terskler, bør den vurdere å sikre sammenheng med annen relevant unionsrett på områdene finansielle tjenester og energi. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹⁴⁾. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerede rettsakter er det også viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres sakkyndige gis systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som omhandler forberedelsen av delegerede rettsakter.
- 38) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁵⁾.
- 39) Ettersom målet for denne forordningen, nemlig å forbedre Unionens beskyttelse mot markedsmanipulasjon på engrosmarkedet for energi, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) nr. 1227/2011

I forordning (EU) nr. 1227/2011 gjøres følgende endringer:

- 1) Henvisningene til forordning (EF) nr. 713/2009 og (EF) nr. 714/2009 og til direktiv 2003/6/EF erstattes som følger
 - a) Henvisningen til «artikkel 15 nr. 1 i forordning (EF) nr. 713/2009» i artikkel 16 nr. 6 skal erstattes med en henvisning til «artikkel 22 nr. 5 i forordning (EU) 2019/942».
 - b) Henvisningene til «forordning (EF) nr. 714/2009» i artikkel 2 nr. 1 annet ledd bokstav a) i artikkel 4 nr. 5 og 6, i artikkel 6 nr. 2 bokstav d) og i artikkel 8 nr. 6 annet ledd skal erstattes med henvisninger til «forordning (EU) 2019/943».
 - c) Henvisningene til «artikkel 9 i direktiv 2003/6/EF» i artikkel 1 nr. 3 første ledd og i artikkel 16 nr. 2 andre ledd skal erstattes med en henvisning til «artikkel 2 i forordning (EU) nr. 596/2014».
 - d) Henvisningen til «artikkel 11 i direktiv 2003/6/EF» i artikkel 2 nr. 9 skal erstattes med en henvisning til «artikkel 22 i direktiv (EU) 596/2014».
 - e) Henvisningene til «direktiv 2003/6/EF» og «artikkel 9 i nevnte direktiv» i artikkel 16 nr. 3 bokstav b), erstattes med henvisninger til henholdsvis «forordning (EU) nr. 596/2014» og «artikkel 2 i den nevnte forordningen».

⁽¹⁴⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

2) I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Denne forordningen gjelder handel med energiprodukter på engrosmarkedet. Den berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*), (EU) nr. 596/2014(**) og (EU) nr. 600/2014(***) og europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU(****) med hensyn til virksomhet som omfatter finansielle instrumenter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2014/65/EU, samt anvendelsen av EUs konkurranserett på praksis som omfattes av denne forordningen.

-
- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).
- (**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmissbruk (markedsmissbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).
- (***) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).
- (****) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).»

b) I nr. 3 skal nytt ledd lyde:

«Byrådet, de nasjonale reguleringsmyndighetene, ESMA og vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene skal regelmessig, om mulig kvartalsvis, utveksle relevante opplysninger og data om mulige overtredelser av forordning (EU) nr. 596/2014 som omfatter energiprodukter på engrosmarkedet som omfattes av denne forordningen.»

c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Byråets administrasjonsorgan skal sikre at Byrådet utfører de oppgaver det er tildelt i henhold til denne forordning og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/942 (*), og at Byrådet tildeler de nødvendige ressursene, herunder menneskelige ressurser, for å oppfylle de nye forpliktelsene det er pålagt.

-
- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/942 av 5. juni 2019 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (EUT L 158 av 14.6.2019, s. 22).»

3) I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) I annet ledd gjøres følgende endringer:

— Bokstav c) skal lyde:

- «c) Informasjon som må offentliggjøres i samsvar med lover og forskrifter på unionsplan eller nasjonalt plan, marknadsregler, avtaler og praksis på det berørte engrosmarked for energi, i den grad denne informasjonen sannsynligvis vil kunne påvirke prisen på energiprodukter på engrosmarkedet i vesentlig grad.»

— Nytt nummer skal lyde:

- «ca) Informasjon som formidles av en markedsdeltaker, eller av andre personer som opptrer på markedsdeltakerens vegne, til en tjenesteleverandør som handler på markedsdeltakerens vegne, og som gjelder markedsdeltakerens ventende ordrer på energiprodukter på engrosmarkedet, og som er av en bestemt art og direkte eller indirekte vedrører ett eller flere energiprodukter på engrosmarkedet, og».

ii) Tredje ledd skal lyde:

«Informasjonen skal anses å være av en bestemt art dersom den angir en rekke omstendigheter som foreligger eller med rimelighet kan forventes å foreligge, eller en begivenhet som har inntruffet eller med rimelighet kan forventes å inntreffe, og dersom den er tilstrekkelig presis til at det kan trekkes en konklusjon med hensyn til de aktuelle omstendigheter eller den aktuelle begivenhets innvirkning på prisene på energiprodukter på engrosmarkedet. Informasjon kan anses å være av en bestemt art hvis den gjelder en prosess bestående av flere trinn som har til formål å frambringe eller som resulterer i bestemte omstendigheter eller en bestemt begivenhet, herunder framtidige omstendigheter eller framtidige begivenheter, og også hvis den gjelder de mellomliggende trinnene i prosessen som er forbundet med å frambringe eller resultere i disse framtidige omstendighetene eller framtidige begivenhetene.

Et mellomliggende trinn i en prosess bestående av flere trinn skal anses som innsideinformasjon dersom det i seg selv oppfyller kriteriene for innsideinformasjon som nevnt i første ledd i dette punktet.

Med hensyn til første ledd i dette punktet skal informasjon anses å være direkte eller indirekte knyttet til energiproduktet i energimarkedet dersom den har en mulig innvirkning på etterspørselen etter, tilbudet av eller prisene på et energiprodukt på engrosmarkedet, eller på forventningene til etterspørselen etter, tilbudet av eller prisene på et energiprodukt på engrosmarkedet.

Med hensyn til første ledd i dette punktet skal informasjon som, dersom den blir offentliggjort, er egnet til å ha betydelig innvirkning på prisene på energiprodukter på engrosmarkedet vesentlig, bety informasjon som en fornuftig markedsdeltaker sannsynligvis vil benytte som en del av grunnlaget for vedkommendes beslutning om handel med energiprodukter på engrosmarkedet.»

b) Punkt 2) skal lyde:

«2) 'markedsmanipulasjon':

- a) inngåelse av enhver transaksjon, eller utstedelse, endring eller tilbaketrekking av enhver handelsordre, eller enhver annen atferd knyttet til energiprodukter på engrosmarkedet

i) som gir eller kan forventes å gi uriktige eller villedende signaler om tilbud om, etterspørsel etter eller pris på energiprodukter på engrosmarkedet,

ii) der en person eller flere personer i fellesskap sikrer eller sannsynligvis vil sikre, at prisen på et eller flere energiprodukter på engrosmarkedet ligger på et kunstig nivå, med mindre den personen som har gjennomført transaksjonen eller utstedt handelsordren, godtgjør at begrunnelsen for å gjennomføre en slik transaksjon eller utstede en slik handelsordre er legitim, og at en slik transaksjon eller handelsordre er i samsvar med akseptert markedspraksis på det berørte engrosmarked for energi, eller

iii) som benytter en fiktiv plan eller enhver annen form for bedrag eller påfunn som gir eller kan gi uriktige eller villedende signaler om tilbudet av, etterspørselen etter eller prisen på energiprodukter på engrosmarkedet,

- b) spredning av informasjon gjennom media, herunder internett, eller på noen annen måte som gir eller sannsynligvis vil gi uriktige eller villedende signaler om tilbudet av, etterspørselen etter eller prisen på energiprodukter på engrosmarkedet, herunder spredning av rykter og uriktige eller villedende nyheter, når personen som har spredt opplysningene, visste eller burde ha visst at opplysningene var uriktige eller villedende.

Når slik informasjon utbres i journalistisk eller kunstnerisk øyemed, skal forholdet vurderes med hensyn til de regler som gjelder for pressefrihet og ytringsfrihet i andre medier, med mindre

i) disse personene direkte eller indirekte drar fordel eller får utbytte av at den berørte informasjon spres, eller

ii) offentliggjøringen eller spredningen gjøres med den hensikt å villed markedet med hensyn til tilbudet om, etterspørselen etter eller prisen på energiprodukter på engrosmarkedet.

eller

- c) overføring av uriktige eller villedende opplysninger eller levering av uriktige eller villedende data i forbindelse med en referanseverdi, dersom personen som har foretatt overføringen eller gitt dataene, visste eller burde ha visst at de var uriktige eller villedende, samt enhver annen atferd som fører til at beregningen av en referanseverdi blir manipulert.

Markedsmanipulasjon kan omfatte atferden til en juridisk person eller, i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett, til en fysisk person som deltar i beslutningen om å utføre handlinger for den berørte juridiske personens regning.»

- c) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

- i) Bokstav a) og b) skal lyde:

- «a) avtaler om levering av elektrisk kraft eller naturgass, herunder LNG, når leveringen skjer i Unionen, eller avtaler om levering av elektrisk kraft som kan føre til levering i Unionen som følge av felles dagen-før- og intradagmarkedskopling,
- b) derivater knyttet til elektrisk kraft eller naturgass som produseres, handles eller leveres i Unionen, eller derivater knyttet til elektrisk kraft som kan føre til levering i Unionen som følge av felles dagen-før- og intradagmarkedskopling.»

- ii) Nye bokstaver skal lyde:

- «e) kontrakter som gjelder lagring av elektrisk kraft eller naturgass i Unionen,
- f) derivater som gjelder transport av elektrisk kraft eller naturgass i Unionen.»

- d) Nummer 7) skal lyde:

- «7) ‘markedsdeltaker’: enhver person, herunder operatører av transmisjonsnett, operatører av distribusjonsnett, operatører av lagringsanlegg og operatører av LNG-anlegg, som gjennomfører transaksjoner, herunder plassering av handelsordrer, på ett eller flere engrosmarkeder for energi».

- e) Nytt nummer skal lyde:

- «8a) ‘person som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner’: en person som på forretningsmessig grunnlag mottar og formidler ordrer eller gjennomfører transaksjoner med energiprodukter på engrosmarkedet».

- f) Nye numre skal lyde:

- «11a) ‘operatør av distribusjonsnett’: en operatør av distribusjonsnett som definert i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 2009/73/EF og i artikkel 2 nr. 29 i direktiv (EU) 2019/944,
- 11b) ‘operatør av lagringssystem’: en operatør av lagringssystem som definert i artikkel 2 nr. 10 i direktiv 2009/73/EF eller operatør av et ‘energilagringsanlegg’ som definert i artikkel 2 nr. 60 i direktiv (EU) 2019/944,
- 11c) ‘operatør av LNG-system’: en operatør av LNG-system som definert i artikkel 2 nr. 12) i direktiv 2009/73/EF.»

- g) Nye numre skal lyde:

- «16) ‘registrert rapporteringsordning’ eller ‘RRM’: en juridisk person som har tillatelse i henhold til denne forordningen til å rapportere eller levere rapporteringsopplysninger om transaksjoner, inkludert handelsordrer, og grunnleggende data til byrået på egne vegne eller på vegne av markedsdeltakere,
- 17) ‘plattform for innsideinformasjon’ eller ‘IIP’: en person som i henhold til denne forordning har tillatelse til å drive en plattform for offentliggjøring av innsideinformasjon og for rapportering av offentliggjort innsideinformasjon til byrået på vegne av markedsdeltakere,
- 18) ‘algoritmehandel’: handel, herunder høyfrekvenshandel, med energiprodukter på engrosmarkedet der en data-algoritme automatisk bestemmer forskjellige parametere i forbindelse med en handelsordre, for eksempel hvorvidt ordren skal iverksettes, tidspunkt, pris eller mengde, og hvordan ordren skal håndteres etter iverksettingen, med begrenset eller ingen medvirkning fra mennesker, og der handelen ikke omfatter systemer som anvendes bare for å videresende ordrer til en eller flere organiserte markeder eller for å behandle ordrer uten fastsettelse av handelsparametere eller til å bekrefte ordrer eller behandle gjennomførte transaksjoner etter handel,

- 19) 'direkte elektronisk tilgang': en ordning der et medlem eller en deltaker eller kunde på et organisert marked gir en annen person tillatelse til å bruke sin handelskode slik at denne personen elektronisk kan sende handelsordrer knyttet til et energiprodukt på engrosmarkedet direkte til det organiserte markedet, og dette omfatter ordninger som innebærer at en person bruker medlemmets eller deltakerens eller kundens infrastruktur eller et tilkoplingssystem som gjøres tilgjengelig av medlemmet eller deltakeren eller kunden, for å overføre handelsordrene (direkte markedsadgang), og ordninger der en slik infrastruktur ikke brukes av en person (sponset tilgang),
- 20) 'organisert markeds plass' eller 'OMP': en energibørs, en energimegler, en energikapasitetsplattform eller et hvert annet system eller anlegg der flere tredjeparts kjøps- eller salgsinteresser i energiprodukter på engrosmarkedet samvirker på en måte som kan føre til en transaksjon,
- 21) 'ordrebok': alle opplysninger om energiprodukter på engrosmarkedet utført ved en OMP, inkludert matchede og ikke-matchede ordrer samt systemgenererte ordrer og livssyklus hendelser,
- 22) 'referanseverdi': en indeks som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011(*), som det vises til for å fastsette hvilket beløp som skal betales i henhold til et energiprodukt på engrosmarkedet eller en kontrakt knyttet til et energiprodukt på engrosmarkedet, eller verdien av et energiprodukt på engrosmarkedet,
- 23) 'LNG-handel': kjøps- eller salgstilbud eller transaksjoner, herunder, men ikke begrenset til, de som finner sted som OTC-handel eller i en OMP, for kjøp eller salg av LNG
 - a) som angir levering i Unionen,
 - b) som resulterer i levering i Unionen, eller
 - c) der en motpart konverterer LNG til gassform ved en terminal i Unionen,
- 24) 'LNG-markedsdata': kjøps- eller salgstilbud eller transaksjoner for LNG-handel med tilsvarende informasjon,
- 25) 'LNG-markedsdeltaker': enhver fysisk eller juridisk person, uavhengig av vedkommendes hjemsted eller bosted, som driver LNG-handel,
- 26) 'LNG-prisvurdering': fastsettelse av en daglig referansepris for handel med LNG i samsvar med en metode fastsatt av byrådet,
- 27) 'LNG-referanseverdi': fastsettelsen av et spenn mellom den daglige vurderingen av LNG-prisen og oppgjørsprisen for TTF Gas Futures frontmånedskontrakt fastsatt av ICE ENDEX Markets B.V. på daglig basis.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1).»

- 4) I artikkel 3 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Utnyttelse av innsideinformasjon ved å trekke eller endre en handelsordre, eller enhver annen handelshandling vedrørende et energiprodukt på engrosmarkedet som informasjonen vedrører, og der handelsordren ble plassert før personen var i besittelse av innsideinformasjonen, skal også anses som innsidehandel.»

- 5) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Markedsdeltakere skal offentliggjøre innsideinformasjonen gjennom IIP-er. IIP-ene skal påse at innsideinformasjonen offentliggjøres på en måte som muliggjør umiddelbar tilgang til denne informasjonen, herunder gjennom et nettsted eller et klart grensesnitt for applikasjonsprogrammering, og en fullstendig, korrekt og rettidig vurdering av denne informasjonen i offentligheten.»

b) Nr. 4 skal lyde:

«4. Offentliggjøring av innsideinformasjon, herunder i aggregert form, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/943(*) eller forordning (EF) nr. 715/2009, og med retningslinjer og nettrekler vedtatt i henhold til disse forordninger, skal utgjøre effektiv offentliggjøring, men ikke nødvendigvis rettidig offentliggjøring i henhold til nr. 1 i denne artikkelen.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/943 av 5. juni 2019 om det indre markedet for elektrisitet (EUT L 158 av 14.6.2019, s. 54).»

c) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Innen 8. mai 2025 skal byrået utvikle og drive en plattform som fungerer som et sektorspesifikt elektronisk tilknytningspunkt for innsideinformasjon som offentliggjøres i henhold til nr. 1.»

6) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 4a

Godkjenning av og tilsyn med plattformer for innsideinformasjon

1. En IIP skal først settes i drift etter at byrået har vurdert om denne IIP-en oppfyller kravene fastsatt i nr. 3, 4 og 5 og har godkjent driften. Byrået skal opprette et register over IIP-er som det har godkjent i henhold til dette nummeret. IIP-registeret skal være offentlig tilgjengelig og skal inneholde opplysninger om hvilke tjenester IIP-ens godkjenning gjelder for. Byrået skal regelmessig vurdere om IIP-ene overholder nr. 3, 4 og 5.

2. IIP-er som er registrert av byrået i henhold til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014(*) og er oppført på byråets liste over IIP-er, skal tillates å fortsette driften inntil byrået har truffet en beslutning om godkjenning i henhold til denne artikkelen.

3. En IIP skal ha innført hensiktsmessige retningslinjer og ordninger for å offentliggjøre innsideinformasjonen slik det kreves i henhold til artikkel 4 nr. 1 så nær sanntid som teknisk mulig, og på rimelige forretningsmessige vilkår. Denne innsideinformasjonen skal kostnadsfritt stilles til rådighet og være lett tilgjengelig til alle formål, herunder gjennom et nettsted eller et klart grensesnitt for applikasjonsprogrammering. IIP-en skal spre denne informasjonen effektivt og konsekvent og på en måte som sikrer rask tilgang til innsideinformasjonen, på et ikke-diskriminerende grunnlag og på en måte som letter konsolideringen av innsideinformasjonen med tilsvarende opplysninger fra andre kilder.

4. Innsideinformasjon som offentliggjøres av en IIP i henhold til nr. 3, skal, avhengig av typen innsideinformasjon, minst omfatte følgende opplysninger

- a) meldings-ID og aktivitetsstatus,
- b) dato og klokkeslett for publiseringen og dato og klokkeslett for hendelsens begynnelse og slutt,
- c) markedsdeltakerens navn og ID,
- d) det berørte budområdet eller balanseringsområdet,
- e) typen informasjon, for eksempel utilgjengelighet, prognose og faktisk bruk, og,
- f) dersom det er relevant,
 - i) type utilgjengelighet og type hendelse,
 - ii) målenheten,
 - iii) utilgjengelig, tilgjengelig og installert eller teknisk kapasitet,
 - iv) hvis den installerte eller tekniske kapasiteten er utilgjengelig, årsaken til utilgjengeligheten,
 - v) drivstofftype,
 - vi) den berørte eiendelen eller enheten og dens identifikasjonskode.

5. En IIP skal drive og opprettholde effektive administrative ordninger for å hindre interessekonflikter med kundene. Særlig skal en IIP som også er en OMP eller markedsdeltaker, behandle all innsideinformasjon på en ikke-diskriminerende måte og drive og opprettholde egnede ordninger for å skille mellom forskjellige forretningsfunksjoner.

En IIP skal ha pålitelige sikkerhetssystemer som er utformet for å garantere sikkerhet ved overføringen av innsideinformasjon, redusere risikoen for dataforfalskning og ulovlig tilgang og for å forebygge lekkasje av innsideinformasjon før offentliggjøringen. IIP-en skal opprettholde tilstrekkelige ressurser og ha reservesystemer på plass, slik at den kan tilby og opprettholde sine tjenester.

IIP-en skal ha mekanismer som gjør det mulig å hurtig og effektivt kontrollere at rapportene om innsideinformasjon er fullstendige, identifisere utelatelser og åpenbare feil, og anmode om mottak av en korrigert versjon av slike rapporter.

6. Dersom byrået finner at en IIP har overtrådt noen av kravene fastsatt i nr. 1–5 i denne artikkelen, skal det, før det trekkes tilbake en godkjenning i henhold til nr. 7 i denne artikkelen, gi IIP-en de nødvendige prosessuelle garantier, herunder de som er nevnt i artikkel 14 nr. 6, 7 og 8 i forordning (EU) 2019/942.

7. Byrået kan trekke tilbake en IIPs godkjenning gjennom en beslutning og slette den fra registeret dersom IIP-en

- a) ikke gjør bruk av godkjenningen innenfor tolv måneder etter at godkjenningen ble utstedt, uttrykkelig gir avkall på godkjenningen eller ikke har levert tjenester i de foregående seks månedene,
- b) har fått godkjenningen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller kravene til godkjenning fastsatt i nr. 3, 4 og 5,
- d) ikke har brakt overtredelsen til opphør, eller
- e) har gjort seg skyldig i alvorlige og systematiske overtredelser av denne forordningen.

Ved en beslutning som nevnt i første ledd i dette nummeret skal byrået angi hvilke rettsmidler som er tilgjengelige i henhold til artikkel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942.

En IIP som har fått tilbakekalt sin godkjenning av byrået, skal underrette alle relevante markedsdeltakere og sørge for en ordnet utskiftning, herunder overføring av informasjon til andre IIP-er som markedsdeltakerne har valgt, og omdirigering av rapporteringsstrømmer til andre IIP-er. Byrået skal fastsette en rimelig frist på minst seks måneder for å sikre slik ordnet utskiftning. I denne perioden skal IIP-en sikre kontinuitet i tjenestene den yter. Byrået kan imidlertid fastsette en kortere frist dersom fortsatt drift av IIP-en kan sette den ordnede driften av systemet i fare, idet det tas hensyn til alvorlighetsgraden av de forhold som førte til tilbakekalling av godkjenningen.

Byrået skal uten utilbørlig forsinkelse underrette den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der IIP-en er etablert om enhver beslutning om å tilbakekalle godkjenningen til en IIP i henhold til første ledd, og skal underrette markedsdeltakerne om dette.

8. Innen 8. mai 2025 skal kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 20 for å utfylle denne forordningen ved å spesifisere

- a) hvordan en IIP skal oppfylle plikten til å offentliggjøre innsideinformasjonen fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen,
- b) innholdet i og eventuelle relevante opplysninger om den innsideinformasjonen som offentliggjøres i henhold til nr. 3 og 4 i denne artikkelen, på en slik måte at det er mulig å offentliggjøre den informasjonen som kreves i henhold til denne artikkelen,
- c) de særlige organisatoriske kravene til gjennomføringen av nr. 5 i denne artikkelen,
- d) nærmere opplysninger om prosessen med å trekke tilbake en godkjenning av en IIP nevnt i nr. 7 i denne artikkelen,
- e) de prosessuelle garantier nevnt i nr. 6 i denne artikkelen,
- f) nærmere opplysninger om framgangsmåten for ordnet utskiftning som nevnt i nr. 7 i denne artikkelen,

g) de nærmere reglene for å underrette markedsdeltakerne om en beslutning om å tilbakekalle godkjenningen til en IIP.

(*) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014 av 17. desember 2014 om rapportering av opplysninger med henblikk på gjennomføring av artikkel 8 nr. 2 og artikkel 8 nr. 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1227/2011 om integritet og åpenhet på engrosmarkedet for energi (EUT L 363 av 18.12.2014, s. 121).»

7) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 5a

Algoritmehandel

1. En markedsdeltaker som anvender algoritmehandel, skal ha innført effektive systemer og risikokontroller som er egnede for den virksomheten det utøver, for å sikre at dets handelssystemer er robuste og har tilstrekkelig kapasitet, er omfattet av egnede handelsterskler og -grenser og hindrer at det sendes feilaktige ordrer, eller at systemene på annen måte fungerer på en måte som skaper eller bidrar til uro på markedet. Markedsdeltakeren skal også ha innført effektive systemer og risikokontroller for å sikre at handelssystemene overholder denne forordningen og reglene for den OMP-en den er knyttet til. Markedsdeltakeren skal ha innført effektive ordninger for kontinuerlig virksomhet for å håndtere en eventuell svikt i sine handelssystemer, og skal sørge for at dets systemer testes fullt ut og blir behørig overvåket slik at de oppfyller kravene i dette nummeret.

2. En markedsdeltaker som anvender algoritmehandel i en medlemsstat skal underrette den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der vedkommende er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1 og byrået om dette.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der markedsdeltakeren er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1 kan kreve at markedsdeltakeren regelmessig eller på ad hoc-basis framlegger en beskrivelse av sine strategier for algoritmehandel, opplysninger om de handelsparameterne eller -begrensningene som gjelder for handelssystemet, de viktigste av de regeletterlevels- og risikokontrollene det har innført for å sikre at vilkårene i nr. 1 er oppfylt, og opplysninger om testingen av sine handelssystemer.

Markedsdeltakeren skal sørge for å beholde tilstrekkelig dokumentasjon om de opplysninger som nevnt i dette nummeret i fem år og skal sikre at dokumentasjonen er tilstrekkelig til at den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der markedsdeltakeren er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1, kan kontrollere om kravene i denne forordningen overholdes.

3. En markedsdeltaker som gir direkte elektronisk tilgang til en OMP, skal underrette den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der markedsdeltakeren er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1 og byrået om dette.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der markedsdeltakeren er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1 kan kreve at markedsdeltakeren regelmessig eller på ad hoc-basis framlegger en beskrivelse av systemene og risikokontrollene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, og dokumentasjon på at disse er anvendt.

Markedsdeltakeren skal sørge for å beholde tilstrekkelig dokumentasjon om de opplysninger som nevnt i dette nummeret i fem år og skal sikre at dokumentasjonen er tilstrekkelig til at den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der markedsdeltakeren er registrert i henhold til artikkel 9 nr. 1, kan kontrollere om kravene i denne forordningen overholdes.

4. Denne artikkelen berører ikke forpliktelsene fastsatt i direktiv 2014/65/EU.»

8) I artikkel 6 skal nr. 1 lyde:

«1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 20 for å

a) endre denne forordning ved å

- i) tilpasse definisjonene fastsatt i artikkel 2 nr. 1, 2, 3 og 5 med henblikk på å sikre sammenheng med annen relevant unionsrett på områdene finanstjenester og energi,
- ii) oppdatere definisjonene referert til i (i) utelukkende med det formål å ta hensyn til den framtidige utviklingen på engrosmarkedene for energi,

- b) utfylle denne forordningen ved å fastsette, idet det tas hensyn til nasjonale særtrekk, minsteterskler for identifisering av hendelser som, dersom de blir offentliggjort, er egnet til å ha betydelig innvirkning på prisene på energiprodukter på engrosmarkedet.»

9) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Byrådet skal overvåke handelsvirksomheten på engrosmarkedet for energi for å oppdage og forhindre handel på grunnlag av innsideinformasjon og markedsmanipulasjon. Det skal samle inn opplysninger med sikte på å vurdere og overvåke engrosmarkedet for energi som angitt i artikkel 8.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Byrådet skal minst en gang i året legge fram en rapport for Kommisjonen om dets virksomhet i henhold til denne forordningen og om byråets anvendelse av denne forordningen og skal offentliggjøre denne rapporten. I denne rapporten skal byrådet blant annet vurdere driften av og åpenheten i ulike kategorier av markedsplasser og måter å drive handel på, og kan komme med anbefalinger til Kommisjonen med hensyn til marknadsregler, standarder og framgangsmåter som kan bedre markedsintegriteten og det indre markeds virkemåte. Det kan også evaluere hvorvidt eventuelle minstekrav til organiserte markeder kan bidra til økt åpenhet på markedet. Rapporten kan suppleres med rapporten nevnt i artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) nr. 2019/942.»

10) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 7a

Byråets oppgaver og fullmakter med hensyn til LNG-prisvurderinger og LNG-referanseverdier

1. Byrådet skal utarbeide og offentliggjøre en daglig vurdering av LNG-prisen og en daglig referanseverdi for LNG. Med henblikk på LNG-prisvurderingen og LNG-referanseverdien skal byrådet systematisk innhente og behandle LNG-markedsdata om transaksjoner. Prisvurderingen skal der det er hensiktsmessig ta hensyn til regionale forskjeller og markedsforhold.

2. Som unntak fra artikkel 3 nr. 4 bokstav b) får de forpliktelser og forbud som i denne forordningen pålegges markedsdeltakere anvendelse på LNG-markedsdeltakere. Byråets myndighet i henhold til denne forordningen og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014 får også anvendelse på LNG-markedsdeltakere, herunder bestemmelsene om fortrolighet.

Artikkel 7b

Offentliggjøring av LNG-prisvurderinger og LNG-referanseverdier

1. LNG-prisvurderingen skal offentliggjøres daglig, og senest kl. 18.00 sentraleuropeisk tid for prisvurdering ved direkte transaksjon. I tillegg til offentliggjøring av LNG-prisvurderingen, skal byrådet også daglig offentliggjøre LNG-referanseverdien senest kl. 19.00 sentraleuropeisk tid eller så snart det er teknisk mulig.

2. Ved anvendelse av denne artikkelen kan byrådet benytte seg av tredjeparts tjenester.

Artikkel 7c

Levering av LNG-markedsdata til byrådet

1. Deltakere i LNG-markedet skal daglig framlegge LNG-markedsdataene for byrådet, kostnadsfritt, ved hjelp av de rapporteringskanalene byrådet har etablert, i et standardisert format, gjennom en overføringsprotokoll av høy kvalitet, og så nær sanntid som teknisk mulig før offentliggjøringen av den daglige vurderingen av LNG-prisene (18:00 sentraleuropeisk tid).

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter tidspunktet for innlevering av LNG-markedsdata før offentliggjøringen av den daglige LNG-prisvurderingen som nevnt i nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

3. Der det er hensiktsmessig, skal byrådet, etter samråd med Kommisjonen, utstede retningslinjer med hensyn til

- a) nærmere opplysninger som skal rapporteres i tillegg til gjeldende opplysninger om rapporteringspliktige transaksjoner, og grunnleggende data i henhold til gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014, herunder kjøps- og salgstilbud, og
- b) framgangsmåten, standardformatet og det elektroniske formatet som skal brukes til å levere de nødvendige LNG-markedsdataene, samt de tekniske og organisatoriske kravene for innsending av disse dataene.

Artikkel 7d

Kvaliteten på LNG-markedsdata

1. LNG-markedsdata skal omfatte
 - a) avtalepartene, herunder indikatorer for kjøp eller salg,
 - b) den rapporterende parten,
 - c) transaksjonsprisen,
 - d) avtalte kvantiteter,
 - e) kontraktens opprinnelige verdi,
 - f) ankomstvinduet for LNG-lasten,
 - g) leveringsvilkårene,
 - h) leveringsstedene,
 - i) tidsstempelinformasjon om følgende:
 - i) dato og klokkeslett for plassering av kjøps- eller salgstilbudet,
 - ii) dato og klokkeslett for transaksjonen,
 - iii) dato og klokkeslett for rapportering av kjøps- eller salgstilbudet eller transaksjonen,
 - iv) byråets mottak av LNG-markedsdata.
2. LNG-markedsdeltakere skal framlegge LNG-markedsdata for byrået i følgende enheter og valutaer:
 - a) Transaksjons-, kjøps- eller salgstilbudspriser skal rapporteres i den valutaen som er angitt i avtalen og i EUR/MWh og skal omfatte gjeldende omregnings- og valutakurser, hvis dette er relevant.
 - b) Avtalte kvantiteter skal rapporteres i enhetene angitt i kontrakten og i MWh.
 - c) Ankomstvinduer skal rapporteres i form av leveringsdatoer uttrykt i UTC-format (koordinert universell tid).
 - d) Leveringsstedet skal angis med en gyldig identifikator som er oppført av byrået i listen over LNG-anlegg som skal rapporteres i henhold til denne forordningen og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014; tidsstempelopplysningene skal rapporteres i UTC-format (koordinert universell tid).
 - e) Dersom det er relevant, skal prisformelen i den langsiktige kontrakten som prisen er utledet fra, rapporteres i sin helhet.
3. Byrået skal utstede retningslinjer for hvilke kriterier som gjelder når en enkelt innsender står for en betydelig del av LNG-markedsdataene som sendes inn innen en bestemt referanseperiode, og hvordan denne situasjonen skal håndteres i den daglige LNG-prisvurderingen og LNG-referanseverdien.

Artikkel 7e

Kontinuerlig virksomhet

Byrået skal regelmessig gjennomgå, oppdatere og offentliggjøre sin metode for LNG-referanseprisvurderinger og LNG-referanseverdier, samt den metodikken som brukes for rapportering av LNG-markedsdata og offentliggjøring av dets LNG-prisvurderinger og LNG-referanseverdier, idet det tas hensyn til LNG-markedsdata-leverandørenes synspunkter.»

- 11) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Markedsdeltakerne, eller på deres vegne, en person eller enhet nevnt i nr. 4 bokstav b)–f), skal legge fram for byrået et register over transaksjoner på engrosmarkedet for energi, herunder handelsordrer. Registeret skal inneholde en nøyaktig identifikasjon av energiprodukter på engrosmarkedet som er kjøpt og solgt, avtalt pris og mengde, datoer og klokkeslett for gjennomføring, partene i transaksjonen og transaksjonens midlertidige og endelige mottakere og alle andre relevante opplysninger. Markedsdeltakere skal inkludere opplysninger om sine eksponeringer, oppdelt etter produkt, herunder OTC-transaksjoner. Det overordnede ansvaret ligger hos markedsdeltakerne, men så snart de ønskede opplysninger mottas fra en person eller enhet nevnt i nr. 4 bokstav b)–f), skal den aktuelle markedsdeltakers rapporteringsplikt anses for å være oppfylt. Opplysningene nevnt i dette nummeret skal framlegges gjennom RRM-er.»

b) Nye numre skal lyde:

«1a. Med henblikk på å rapportere registreringer av transaksjoner på engrosmarkedet for energi, herunder handelsordrer, som er plassert, inngått eller utført ved OMP-er, skal disse OMP-ene, eller tredjeparter som handler på deres vegne

a) i samsvar med spesifikasjonene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014 stille til rådighet for byrået informasjon knyttet til ordreboken, og dermed på vegne av markedsdeltakere oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, eller

b) på byråets anmodning, gi byrået tilgang til ordreboken uten opphold, slik at byrået kan overvåke handelen på engrosmarkedet for energi.

Innen 8. mai 2025 skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere opplysninger om anvendelsen av dette nummeret, herunder de særlige ordningene for å sikre effektiv datarapportering. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

1b. LNG-markedsdeltakere og enhver annen person eller enhet som er oppført i nr. 4 bokstav b)–f) i denne artikkelen og som handler på deres vegne, skal systematisk gi byrået en oversikt over LNG-markedsdata i samsvar med spesifikasjonene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014.»

c) I nr. 2 skal andre ledd lyde:

«Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 21 nr. 2. De skal ta hensyn til eksisterende transaksjonsrapporteringssystemer for overvåking av handelsaktivitet for å avdekke markedsmissbruk.»

d) Nr. 3 skal lyde:

«3. Personer og enheter nevnt i nr. 4 bokstav a)–d) i denne artikkelen som har rapportert transaksjoner i samsvar med forordning (EU) nr. 600/2014 eller forordning (EU) nr. 648/2012, skal ikke være underlagt krav om dobbelrapportering i forbindelse med disse transaksjonene.

Uten at dette berører første ledd kan gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1a og 2 tillate at organiserte markeder og handelssystemer eller handelsrapporteringssystemer gir byrået registrerte opplysninger om transaksjoner med energi-produkter på engrosmarkedet.»

e) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«Med henblikk på nr. 1, 1a og 1b skal opplysningene legges fram av»

ii) Bokstav d) skal lyde:

«d) et OMP, et handelssystem eller annen person som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner,»

f) Nr. 5 skal lyde:

«5. Markedsdeltakerne skal gi byrået og nasjonale reguleringsmyndigheter informasjon om kapasiteten og anvendelsen av anlegg for produksjon, lagring, forbruk eller overføring av elektrisk kraft eller naturgass eller om kapasiteten og bruken av LNG-anlegg, herunder planlagt og uforutsett driftstans for disse anleggene, og med innsideinformasjon som er offentliggjort i henhold til artikkel 4, med sikte på å overvåke handelen på engrosmarkedene for energi. Markedsdeltakernes rapporteringsplikt skal begrenses ved at den nødvendige informasjonen eller deler av denne når det er mulig, innhentes fra eksisterende kilder.»

12) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Markedsdeltakere som gjennomfører transaksjoner som skal rapporteres til byrået i samsvar med artikkel 8 nr. 1, skal registrere seg hos den nasjonale reguleringsmyndighet i den medlemsstat der de er etablert eller bosatt.

Innen 8. november 2024 skal markedsdeltakere som er etablert eller bosatt i en tredjestat og som inngår transaksjoner som skal rapporteres til byrået i henhold til artikkel 8 nr. 1

- a) utpeke en representant i en medlemsstat der markedsdeltakerne er aktive på engrosmarkedene for energi, og registrere seg hos den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten. Representanten skal utpekes gjennom en skriftlig fullmakt og skal ha fullmakt til å handle på markedsdeltakernes vegne,
- b) gi sin utpekte representant fullmakt til å motta henvendelser fra de nasjonale reguleringsmyndighetene eller byrået i tillegg til eller på deres vegne i forbindelse med alle spørsmål som er nødvendige for mottakelse, overholdelse og håndheving av beslutninger eller anmodninger om informasjon utstedt i forbindelse med denne forordningen,
- c) gi sin utpekte representant de fullmaktene og midlene som er nødvendige for å sikre et effektivt og rettidig samarbeid med de nasjonale reguleringsmyndighetene eller byrået og for å etterkomme beslutningene og anmodningene om informasjon fra de nasjonale reguleringsmyndighetene eller byrået utstedt i forbindelse med denne forordningen, herunder gi tilgang til de forespurte opplysningene, og
- d) meddele den utpekte representantens navn, e-postadresse, postadresse og telefonnummer til den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der denne utpekte representanten er bosatt eller etablert, og til byrået.

Utpekingen av en representant skal ikke berøre eventuelle rettslige skritt mot markedsdeltakeren selv.»

- b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Nasjonale reguleringsmyndigheter skal oversende opplysningene i sine nasjonale registre til byrået i et format som fastsettes av byrået. Byrået skal fastsette nevnte format i samarbeid med nevnte myndigheter og offentliggjøre det. Byrået skal på grunnlag av opplysningene fra de nasjonale reguleringsmyndigheter opprette et europeisk register over markedsdeltakere. Nasjonale reguleringsmyndigheter og andre relevante myndigheter skal ha tilgang til dette registeret. Med forbehold for artikkel 17 skal byrået offentliggjøre det europeiske registeret over markedsdeltakere, eller utdrag av det, under forutsetning av at forretningsmessig følsomme opplysninger om den enkelte markedsdeltaker ikke offentliggjøres.»

- 13) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 9a

Godkjenning og tilsyn med registrerte rapporteringsordninger

- 1. Driften av en RRM krever forhåndsgodkjenning fra byrået i samsvar med denne artikkelen.

Byrået skal godkjenne parter som RRM dersom

- a) RRM-en er etablert i Unionen, og
- b) RRM oppfyller kravene i nr. 3.

Byrået skal gi en enhet godkjenning til å fungere som en RRM innen rimelig frist og, i den grad det er mulig, innen tre måneder etter mottak av den fullstendige søknaden. Godkjenningen skal være gyldig og gjelde i hele Unionen og gi RRM-en rett til å yte de tjenestene som godkjenningen omfatter i hele Unionen.

RRM-er som er registrert av byrået i henhold til gjennomføringsforordning (EU) nr. 1348/2014, og som er oppført på byråets liste over RRM-er, bør kunne fortsette å fungere til byrået har truffet en beslutning om godkjenning i henhold til denne artikkelen.

En godkjent RRM skal oppfylle vilkårene for godkjenning omhandlet i dette nummeret og i nr. 3. En RRM skal uten utilbørlig forsinkelse underrette byrået om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for godkjenning.

Byrået skal opprette et register over RRM-er som det har godkjent i henhold til dette nummeret. Registeret skal være offentlig tilgjengelig og skal inneholde opplysninger om hvilke tjenester RRM-ens godkjenning gjelder for. Registeret skal ajourføres regelmessig.

- 2. Byrået skal regelmessig vurdere om RRM-ene overholder nr. 1 og 3. For dette formålet skal RRM-ene årlig rapportere om sin virksomhet til byrået.

3. RRM-ene skal ha innført hensiktsmessige retningslinjer og ordninger for å sikre rask rapportering av opplysninger som kreves i henhold til artikkel 8.

En RRM skal drive og opprettholde effektive administrative ordninger for å hindre interessekonflikter med kundene. Særlig skal en RRM som også er en OMP eller markedsdeltaker, behandle all informasjon på en ikke-diskriminerende måte og drive og opprettholde egnede ordninger for å skille mellom forskjellige forretningsfunksjoner.

RRM-ene skal ha innført pålitelige sikkerhetssystemer som er utformet for å garantere sikkerhet og autentisering ved informasjonsoverføringen, for å redusere risikoen for dataforfalskning og ulovlig tilgang og for å forebygge informasjonslekkasje og sikre at opplysningene til enhver tid behandles fortrolig. RRM-ene skal opprettholde tilstrekkelige ressurser og ha reservesystemer på plass, slik at den kan tilby og opprettholde sine tjenester til enhver tid.

RRM-ene skal ha mekanismer som gjør det mulig å effektivt kontrollere at transaksjonsrapportene er fullstendige, identifisere utelatelse og åpenbare feil forårsaket av markedsdeltakeren, og hvis en slik feil eller utelatelse forekommer, gi markedsdeltakeren nærmere opplysninger om feilen eller utelatelsen og anmode om mottak av en korrigert versjon av slike rapporter.

RRM-ene skal ha innført systemer som gjør det mulig for dem å oppdage feil eller utelatelse som de selv har forårsaket, og å rette og overføre, eller eventuelt overføre på nytt, korrekte og fullstendige transaksjonsrapporter til byrået.

4. Dersom byrået finner at en RRM har overtrådt noen av kravene fastsatt i nr. 1, 2 eller 3 i denne artikkelen, skal det, før det trekkes tilbake en godkjenning i henhold til nr. 5 i denne artikkelen, gi RRM-en de nødvendige prosessuelle garantier, herunder de som er nevnt i artikkel 14 nr. 6, 7 og 8 i forordning (EU) 2019/942.

5. Byrået kan trekke tilbake en RRM's godkjenning gjennom en beslutning og slette den fra registeret dersom RRM-en

- a) ikke gjør bruk av godkjenningen innenfor 18 måneder etter at godkjenningen ble utstedt, uttrykkelig gir avkall på godkjenningen eller ikke har levert tjenester i de foregående 18 månedene,
- b) har fått godkjenningen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller kravene til godkjenning fastsatt i nr. 1 og 3, eller
- d) har gjort seg skyldig i alvorlige og systematiske overtredelser av denne forordningen.

Ved en beslutning som nevnt i første ledd i dette nummeret skal byrået angi hvilke rettsmidler som er tilgjengelige i henhold til artikkel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942.

En RRM som har fått tilbakekalt sin godkjenning av byrået, skal underrette alle relevante markedsdeltakere og sørge for en ordnet utskiftning, herunder overføring av informasjon til andre RRM-er som markedsdeltakerne har valgt, og omorganisering av rapporteringsstrømmer til andre RRM-er. Byrået skal fastsette en rimelig frist på minst seks måneder for å sikre slik ordnet utskiftning. I denne perioden skal RRM-en sikre kontinuitet i tjenestene den yter. Byrået kan imidlertid fastsette en kortere frist dersom fortsatt drift av RRM-en kan sette den ordnede driften av systemet i fare, idet det tas hensyn til alvorlighetsgraden av de forhold som førte til tilbakekalling av godkjenningen.

Byrået skal uten utilbørlig forsinkelse underrette den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der RRM-en er etablert om enhver beslutning om å tilbakekalle godkjenningen til en RRM i henhold til første ledd, og skal underrette markedsdeltakerne om dette.

6. Innen 8. mai 2025 skal kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 20 for å utfylle denne forordningen ved å spesifisere

- a) hvordan en RRM skal oppfylle plikten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen,
- b) de spesifikke organisatoriske kravene til gjennomføringen av nr. 2 og 3 i denne artikkelen,
- c) nærmere opplysninger om prosessen med å trekke tilbake en godkjenning av en RRM nevnt i nr. 5 i denne artikkelen,
- d) de prosessuelle garantier nevnt i nr. 4 i denne artikkelen,

- e) nærmere opplysninger om framgangsmåten for ordnet utskiftning som nevnt i nr. 5 i denne artikkelen,
- f) de nærmere reglene for å underrette markedsdeltakerne om en beslutning om å tilbakekalle godkjenningen til en RRM.»

14) I artikkel 10 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Byrådet skal innføre ordninger for å dele opplysninger det mottar i henhold til artikkel 7 nr. 1 og artikkel 8 med Kommisjonen, nasjonale reguleringsmyndigheter, vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene, nasjonale konkurransemyndigheter, ESMA, Eurofisc og andre berørte myndigheter på unionsnivå. Før slike ordninger innføres, skal byrådet rådføre seg med disse myndighetene.

Byrådet skal gi tilgang til ordningene nevnt i første ledd bare til myndigheter som har etablert systemer som gjør at byrådet kan oppfylle kravene fastsatt i artikkel 12 nr. 1.

2. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal innføre ordninger for å dele opplysninger det mottar i henhold til artikkel 7 nr. 2 og artikkel 8 med vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene, nasjonale konkurransemyndigheter, nasjonale skattemyndigheter og andre berørte myndigheter på nasjonalt plan. Før slike ordninger innføres, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten rådføre seg med byrådet og med disse myndighetene om slike ordninger, med mindre slike ordninger ble etablert før 7. mai 2024. Byrådet skal, der det er hensiktsmessig, utarbeide ikke-bindende retningslinjer for å lette nasjonale reguleringsmyndigheters opprettelse av slike ordninger.

De nasjonale reguleringsmyndighetene skal gi tilgang til ordningene nevnt i første ledd bare til myndigheter som har etablert systemer som gjør at de nasjonale reguleringsmyndighetene kan oppfylle kravene fastsatt i artikkel 12 nr. 1.»

15) I artikkel 12 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal andre ledd lyde:

«Kommisjonen, nasjonale reguleringsmyndigheter, vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene, nasjonale skattemyndigheter, Eurofisc, nasjonale konkurransemyndigheter, ESMA og andre berørte myndigheter skal sikre at fortroligheten, integriteten og vernet av opplysninger de mottar, ivaretas i samsvar med artikkel 4 nr. 2, artikkel 7 nr. 2, artikkel 8 nr. 5 eller artikkel 10, og skal treffe tiltak for å forhindre misbruk av slik informasjon og sikre overholdelse av gjeldende personvernlovgiving.

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Innen 8. mai 2025 skal byrådet utvikle et referansesenter som inneholder opplysninger om data om Unionens engrosmarked for energi ('referansesenteret'). Med forbehold for artikkel 17 skal byrådet via referansesenteret offentliggjøre deler av opplysningene det har i sin besittelse, forutsatt at forretningsmessig følsomme opplysninger om de enkelte markedsdeltakere, transaksjoner eller markeder ikke legges fram eller kan utledes derav. Byrådet kan også offentliggjøre, via referansesenteret, aggregerte opplysninger om OMP-er, IIP-er og RRM-er i samsvar med gjeldende personvernlovgiving, unntatt forretningsmessig følsomme opplysninger.

Byrådet skal gjøre sin database med forretningsmessig ikke-følsomme handelsopplysninger tilgjengelig for vitenskapelige formål, med forbehold for krav om fortrolighet.

Informasjon skal publiseres eller gjøres tilgjengelig for å øke innsynet på engrosmarkedene for energi, og forutsatt at det ikke er sannsynlig at dette vil vri konkurransen på disse energimarkedene.

Byrådet skal formidle informasjonen på en rettferdig måte i samsvar med oversiktlige regler som den skal utarbeide og gjøre offentlig tilgjengelig.»

16) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal sørge for at forbudene fastsatt i artikkel 3 og 5 og forpliktelsene fastsatt i artikkel 4, 7c, 8, 9 og 15, får anvendelse.

De nasjonale reguleringsmyndighetene skal ha kompetanse til å undersøke alle handlinger som utføres på deres nasjonale engrosmarkeder for energi og til å håndheve denne forordningen, uavhengig av hvor markedsdeltakeren som utfører disse handlingene er registrert eller pliktig til å registrere seg i henhold til artikkel 9 nr. 1.

Hver medlemsstat skal sikre at dens nasjonale reguleringsmyndighet har de undersøkelses- og håndhevingsmyndigheter som er nødvendige for utøvelsen av funksjonene nevnt i første og annet ledd. Utøvelsen av denne myndighet skal være forholdsmessig.

Denne myndighet kan utøves

- a) direkte,
- b) i samarbeid med andre myndigheter,
- c) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter, eller
- d) etter anbefaling fra byrået.

Ved behov kan de nasjonale reguleringsmyndighetene utøve sin undersøkelsesmyndighet i samarbeid med OMP-er, handelssystemer eller andre personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner, som nevnt i artikkel 8 nr. 4 bokstav d).»

b) Nye numre skal lyde:

«3. For å bekjempe overtredelser av denne forordningen, støtte og supplere de nasjonale reguleringsmyndighetenes håndhevingsaktiviteter og for å bidra til en ensartet anvendelse av denne forordningen i hele Unionen, kan byrået i nært og aktivt samarbeid med de relevante nasjonale reguleringsmyndighetene foreta undersøkelser ved å utøve den myndighet det er tillagt i henhold til og i samsvar med artikkel 13a, 13b og 13c.

4. I tilstrekkelig tid før utøvelsen av den myndighet som er nevnt i nr. 3 innenfor jurisdiksjonen til en medlemsstat der handlingene som byrået med rimelighet mistenker å være i strid med denne forordningen utføres, skal byrået informere den nasjonale reguleringsmyndigheten og andre berørte myndigheter i den medlemsstaten. Byrået kan utøve sin myndighet i nevnte jurisdiksjon, med mindre den nasjonale reguleringsmyndigheten reiser innvending av den grunn at den

- a) har formelt åpnet eller gjennomfører en undersøkelse av de samme faktiske forholdene, eller
- b) har foretatt en undersøkelse av de faktiske samme forholdene og fastslått om det foreligger eller ikke foreligger en overtredelse.

Byrået kan fortsette å utøve sin myndighet i de øvrige jurisdiksjonene til de nasjonale reguleringsmyndighetene som ikke har reist innvending i henhold til første ledd bokstav a). Byrået skal ikke utøve sin myndighet dersom det allerede er foretatt en undersøkelse av de samme faktiske forholdene og det har blitt konkludert med at det foreligger eller ikke foreligger en overtredelse.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal underrette byrået om sin innvending innen tre måneder etter at den er blitt underrettet i henhold til første ledd. I slike tilfeller skal den nasjonale reguleringsmyndigheten samarbeide med byrået, blant annet ved å

- a) dele informasjon og funn som er relevante for at byrået kan utøve sin myndighet i henhold til nr. 3 i andre berørte relevante jurisdiksjoner, og
- b) på byråets anmodning delta i en undersøkelsesgruppe nedsatt i henhold til artikkel 16 nr. 4 bokstav c).

Byrået skal underrette Kommisjonen om opprettelsen av undersøkelsesgruppen, og på anmodning fra en av de berørte nasjonale reguleringsmyndighetene kan byrået invitere Kommisjonen til å delta som observatør i denne undersøkelsesgruppen.

5. Byrået kan utøve sin myndighet for å sikre at forbudene fastsatt i artikkel 3 og 5 håndheves dersom

- a) handlinger utføres eller har blitt utført vedrørende energiprodukter på engrosmarkedet for levering i minst to medlemsstater,
- b) den kompetente nasjonale reguleringsmyndigheten, uten at det berører unntakene nevnt i artikkel 16 nr. 5, ikke treffer nødvendige tiltak så snart som mulig for å etterkomme en anmodning fra byrået i henhold til artikkel 16 nr. 4 bokstav b), i tilfeller med en grenseoverskridende virkning,

c) uten at det berører nr. 4, den nasjonale reguleringsmyndigheten anmoder byrået om å utøve sin myndighet med hensyn til handlinger som, selv om de ikke faller inn under virkeområdet for bokstav a) eller b) i dette nummeret, har en grenseoverskridende virkning.

6. Byrået kan utøve sin myndighet for å sikre at forpliktelsene fastsatt i artikkel 4 oppfylles dersom relevant innsideinformasjon sannsynligvis vil ha betydelig innvirkning på prisene på energiprodukter på engrosmarkedet som skal leveres i minst to medlemsstater.

7. Byrået kan utøve sin myndighet til å sikre at forpliktelsene fastsatt i artikkel 8 oppfylles dersom:

a) en mistenkt overtredelse berører byråets overvåking av handelsvirksomhet med energiprodukter på engrosmarkedet i minst to medlemsstater nevnt i artikkel 7, eller

b) en mistenkt overtredelse påvirker kvaliteten på informasjonsutvekslingen nevnt i artikkel 10 i minst to medlemsstater.

8. Byrået kan utøve sin myndighet for å sikre at forpliktelsene fastsatt i artikkel 15 oppfylles når personer nevnt der på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner i energiprodukter på engrosmarkedet som skal leveres i minst to medlemsstater.

9. Ved utøvelsen av sin myndighet i henhold til nr. 5–8 kan byrået prioritere de sakene som har den mest betydelige grenseoverskridende virkningen. For dette formålet skal byrået fastsette kriterier for å identifisere de sakene som har den mest betydelige grenseoverskridende virkningen etter samråd og i samarbeid med de nasjonale reguleringsmyndighetene.

10. For å fastslå om vilkårene for utøvelse av byråets myndighet fastsatt i nr. 5 bokstav a) og b), nr. 6, 7 og 8 er oppfylt, skal levering av energiprodukter på engrosmarkedet innenfor et bud- eller balanseringsområde som omfatter minst to medlemsstaters territorium, anses som levering i én enkelt medlemsstat.

Dette nummeret berører ikke en berørt nasjonal reguleringsmyndighets mulighet til å sende inn en anmodning i henhold til nr. 5 bokstav c) eller til å reise innvendinger i henhold til nr. 4.

11. Når byrået har fullført sine tiltak for å utøve sin myndighet i henhold til nr. 5–8, skal det utarbeide en undersøkelsesrapport med byråets funn. Undersøkelsesrapporten skal også inneholde alle bevis som funnene bygger på. Dersom byrået i undersøkelsesrapporten finner at det har funnet sted en overtredelse av denne forordningen, skal det underrette de nasjonale reguleringsmyndighetene i de berørte medlemsstatene om dette og kreve at de treffer nødvendige tiltak, herunder eventuelt i samsvar med artikkel 18. I undersøkelsesrapporten kan byrået også anbefale visse oppfølgingstiltak overfor vedkommende nasjonale reguleringsmyndigheter og om nødvendig underrette Kommisjonen. Senest tre måneder etter mottak av undersøkelsesrapporten skal de relevante nasjonale reguleringsmyndighetene underrette byrået og om nødvendig Kommisjonen om hvilke tiltak de anser som nødvendige.

12. Byrået skal regelmessig og under alle omstendigheter minst én gang i året framlegge for Europaparlamentet og Rådet sammendrag av de rapportene det har utarbeidet i aggregert og anonymisert form. Slike sammendrag og deres innhold skal behandles som fortrolige.»

17) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 13a

Byråets stedlige tilsyn

1. Byrået skal forberede og gjennomføre stedlige tilsyn i nært samarbeid og i samordning med de relevante myndighetene i den berørte medlemsstaten.

2. For å oppfylle sine forpliktelser som fastsatt i artikkel 13 nr. 5–8, kan byrået gjennomføre alle nødvendige stedlige tilsyn i lokaler som tilhører de personene som er gjenstand for undersøkelsen, og der forretningsdokumenter kan være oppbevart. Dersom det er nødvendig for å utføre stedlig tilsyn på en riktig og effektiv måte, kan byrået gjennomføre dette tilsynet uten å varsle de personene som er gjenstand for undersøkelsen på forhånd.

3. I den utstrekning det er nødvendig for det stedlige tilsynet, skal byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet til å gjennomføre dette tilsynet, med hensyn til personer som er gjenstand for en beslutning vedtatt av byrådet i henhold til nr. 6, ha myndighet til å

- a) få adgang til de relevante lokalene som disse personene eier,
- b) kontrollere regnskap og andre registre, uansett hvilket medium de er lagret på,
- c) ta eller få alle former for kopier eller utdrag av slike regnskap eller registre,
- d) forsegle alle forretningslokaler og regnskaper eller registre i det tidsrom og i det omfang det er nødvendig for tilsynet,
- e) anmode disse personenes representanter eller medarbeidere om forklaringer på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med tilsynet, samt registrere svarene.

Bortsett fra i behørig begrunnede tilfeller skal forseglinger nevnt i første ledd bokstav d) ikke brukes i mer enn 72 timer.

4. Dersom det er rimelig grunn til mistanke om at forretningsdokumenter som gjelder gjenstanden for et stedlig tilsyn, og som kan være relevante for å bevise en overtredelse av denne forskriften, oppbevares i de private lokalene til direktører, ledere eller andre ansatte i virksomheter som er berørt av en undersøkelse, kan byrådet ved beslutning gjennomføre et stedlig tilsyn i slike private lokaler. I slike tilfeller skal det i beslutningen nevnt i nr. 6 også angis grunnene til at byrådet har konkludert med at det foreligger rimelig mistanke.

5. Byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet til å gjennomføre et stedlig tilsyn, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig godkjenning med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med tilsynet.

6. De personene som er gjenstand for undersøkelse, skal underkaste seg stedlige tilsyn som er pålagt ved en beslutning vedtatt av byrådet. Beslutningen skal spesifisere tilsynets gjenstand og formål, angi datoen da det skal innledes, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 13g dersom den berørte personen ikke underkaster seg det stedlige tilsynet i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, samt retten til å få beslutningen prøvd for Den europeiske unions domstol («Domstolen»). Byrådet skal rådføre seg med den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der det stedlige tilsynet skal utføres, før det vedtar en slik beslutning.

7. Tjenestemenn fra og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten der tilsynet skal utføres, skal på anmodning fra byrådet aktivt bistå byråets tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet. For dette formålet skal de ha den myndighet som er fastsatt i denne artikkelen. Tjenestemenn fra den nasjonale reguleringsmyndigheten kan også delta i det stedlige tilsynet på anmodning.

8. Dersom byråets tjenestemenn og andre personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrådet, fastslår at en person motsetter seg et stedlig tilsyn som er pålagt i henhold til denne artikkelen, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten i den berørte medlemsstaten yte den bistand som er nødvendig for at de skal kunne gjennomføre det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.

9. Dersom det stedlige tilsynet som er fastsatt i nr. 1, eller bistanden fastsatt i nr. 7 og 8, krever godkjenning fra en nasjonal rettsmyndighet i samsvar med nasjonal rett, skal byrådet søkes om slik godkjenning. Byrådet kan også søke om slik godkjenning som en sikkerhetsforanstaltning. I tilfellene nevnt i nr. 4 skal et stedlig tilsyn ikke utføres uten forhåndsgodkjenning fra en nasjonal rettsmyndighet.

10. Når byrådet søker om tillatelse som nevnt i nr. 9, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere

- a) at byråets beslutning er autentisk, og
- b) at eventuelle tiltak som skal iverksettes er forholdsmessige og ikke vilkårlige eller overdrevne med hensyn til gjenstanden for det stedlige tilsynet.

Med henblikk på første ledd bokstav b) i dette nummeret, kan den nasjonale rettsmyndigheten be byrået om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til at byrået har mistanke om at en overtredelse nevnt i artikkel 13 nr. 3 har funnet sted, hvor alvorlig den antatte overtredelsen er, og på hvilken måte den personen som er gjenstand for undersøkelsen, er innblandet. Som unntak fra artikkel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942 kan byråets beslutning bare prøves av Domstolen.

Artikkel 13b

Anmodning om opplysninger

1. På byråets anmodning skal enhver person gi byrået de opplysningene som er nødvendige for å oppfylle byråets forpliktelser fastsatt i artikkel 13 nr. 5–8. I sin anmodning skal byrået

- a) vise til denne artikkelen som rettslig grunnlag for sin anmodning,
- b) angi formålet med anmodningen,
- c) angi hvilke opplysninger som kreves og dataformatet,
- d) fastsette en frist for når opplysningene skal gis som står i et rimelig forhold til anmodningen,
- e) underrette personen om at svaret på anmodningen om opplysninger ikke må være er uriktig eller villedende.

2. Når det gjelder anmodninger om opplysninger som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal byrået også ha myndighet til å treffe beslutning. I en slik beslutning skal byrået, i tillegg til elementene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, angi personens plikt til å svare på anmodningen, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 13g dersom vedkommende ikke etterkommer anmodningen, og retten til å få beslutningen prøvd for Domstolen.

Som unntak fra artikkel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942 kan byråets beslutning bare prøves av Domstolen.

3. De personene som mottar en anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1 eller 2, eller deres representanter, skal gi de ønskede opplysningene. Disse personene skal være fullt ut ansvarlige for å sikre at den oppgitte informasjonen er fullstendig, korrekt og ikke villedende.

4. Dersom byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrået, finner at en person ikke etterkommer en anmodning om opplysninger, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten i den berørte medlemsstaten, på byråets anmodning, yte byrået nødvendig bistand for å sikre at forpliktelsen fastsatt i nr. 3 oppfylles, herunder gjennom illeggelse av bøter i samsvar med gjeldende nasjonal rett.

5. Dersom byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrået, finner at en person nekter å gi de ønskede opplysningene, kan byrået trekke konklusjoner på grunnlag av tilgjengelige opplysninger.

6. Byrået skal omgående oversende en kopi av anmodningen nevnt i nr. 1 eller beslutningen nevnt i nr. 2 til de nasjonale reguleringsmyndighetene i de berørte medlemsstatene.

Artikkel 13c

Myndighet til å innhente uttalelser

1. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 13(5) til (8), kan byrået gjennomføre intervjuer og innhente uttalelser fra enhver person som går med på å bli spurt, for å samle inn opplysninger om gjenstanden for undersøkelsen. Byrået kan gjøre opptak av svarene.

2. Når uttalelsen i henhold til nr. 1 innhentes i den berørte personens lokaler, skal byrået underrette den nasjonale reguleringsmyndigheten i den medlemsstaten på hvis territorium uttalelsen innhentes. Tjenestemennene fra den nasjonale reguleringsmyndigheten i den aktuelle medlemsstaten kan bistå byråets tjenestemenn og personer som har fullmakt fra eller er utpekt av byrået til å gjennomføre samtalen.

Artikkel 13d

Prosessuelle garantier

1. Byrået skal foreta stedlige tilsyn, anmode om informasjon og innhente uttalelser i fullt samsvar med de prosessuelle garantiene til personene som er gjenstand for en undersøkelse, herunder:

- a) retten til ikke å komme med selvinkriminerende uttalelser,
- b) retten til å bli bistått av en valgfri person,
- c) retten til å bruke et av de offisielle språkene i medlemsstaten der det stedlige tilsynet finner sted,
- d) retten til å uttale seg om forhold som gjelder dem før undersøkelsesrapporten vedtas i henhold til artikkel 13 nr. 11,
- e) retten til å få en kopi av intervjuopptaket og enten godkjenne det eller legge til merknader.

Oppfordringen til å uttale seg om forhold i henhold til retten nevnt i bokstav d) skal inneholde et sammendrag av forholdene som gjelder den aktuelle personen, og skal angi en tilstrekkelig tidsfrist for å sende inn merknader. I behørig begrunnede tilfeller der det er nødvendig for å sikre fortroligheten i forbindelse med det stedlige tilsynet eller en pågående eller framtidig administrativ eller strafferettslig undersøkelse som foretas av en nasjonal myndighet, kan byrået beslutte å utsette oppfordringen til å uttale seg.

2. Byrået skal søke bevis for og mot personene som er gjenstand for en undersøkelse, og gjennomføre stedlige tilsyn, anmode om informasjon og innhente uttalelser objektivt og upartisk og i samsvar med prinsippet om formodning om uskyld.

3. Byrået skal foreta stedlige tilsyn, anmode om informasjon og innhente uttalelser i full overensstemmelse med gjeldende taushetsplikt og Unionens regler for vern av personopplysninger.

4. Artikkel 14 nr. 6 i forordning (EU) 2019/942 får ikke anvendelse på byråets beslutninger vedtatt i henhold til artikkel 13a nr. 6 eller artikkel 13b nr. 2.

Artikkel 13e

Gjensidig bistand

For å sikre overholdelse av de relevante kravene fastsatt i artikkel 13-13c skal de nasjonale reguleringsmyndighetene og byrået bistå hverandre under en undersøkelse.

Artikkel 13f

Undersøkelsesleder

1. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 13 nr. 5–8 kan byrået, dersom det anser det for å være hensiktsmessig for å sikre at undersøkelsen er effektiv og virkningsfull, og idet det tar hensyn til dets tilgjengelige interne ressurser, utpeke en egen undersøkelsesleder i byrået som skal lede undersøkelsen.

2. For å utføre sine oppgaver kan den undersøkelsesansvarlige utøve de fullmakter som er tilgjengelige for byrået, herunder de fullmakter som er fastsatt i artikkel 13a, 13b og 13c, samtidig som de prosessuelle garantiene som er fastsatt i artikkel 13d, overholdes. Når undersøkelseslederen utfører sine oppgaver, skal vedkommende ha tilgang til alle dokumenter og opplysninger som byrået har samlet inn i forbindelse med sin tilsynsvirksomhet, og som er relevante for gjennomføringen av undersøkelsen.

Artikkel 13g

Tvangsmulfter

1. Byrået skal treffe beslutning om at det skal ilegges tvangsmulfter overfor en person som er gjenstand for en undersøkelse, for å tvinge vedkommende til

- a) å underkaste seg et stedlig tilsyn som er pålagt ved beslutning i henhold til artikkel 13a nr. 6,
- b) å gi de opplysningene som kreves ved en beslutning truffet i henhold til artikkel 13b nr. 2.

2. Tvangsmulkten skal ilegges for hver dag fram til den berørte personen oppfyller de relevante beslutningene nevnt i artikkel 13a nr. 6 eller artikkel 13b nr. 2.

3. Tvangsmulfter skal være virkningsfulle og stå i rimelig forhold til overtredelsen. Derfor skal beløpet for tvangsmulkten når det gjelder juridiske personer utgjøre 3 % av gjennomsnittlig daglig omsetning i foregående regnskapsår eller, når det gjelder fysiske personer, 2 % av gjennomsnittlig daglig inntekt i foregående kalenderår. Beløpet for tvangsmulkten skal beregnes fra den datoen som er angitt i beslutningen om å ilegge tvangsmulkten.

4. En tvangsmulkt skal ilegges for et tidsrom på høyst seks måneder etter underretningen om byråets beslutning.
5. Som unntak fra artikkel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942 kan byråets beslutning bare prøves av Domstolen.

Artikkel 13h

Prosessuelle garantier med hensyn til beslutninger om tvangsmulker

1. Uavhengig av artikkel 14 nr. 6 i forordning (EU) 2019/942, skal byrådet før det treffer beslutning om tvangsmulkt i henhold til artikkel 13g i denne forordningen, gi de personene det har til hensikt å rette en slik beslutning til, mulighet til å bli hørt om byråets funn. Undersøkelseslederen skal bare bygge sine resultater på forhold som den berørte personen har hatt mulighet til å uttale seg om.
2. De berørte personers rett til å forsvare seg skal sikres fullt ut under undersøkelsen. De skal ha rett til innsyn i de dokumenter i byråets saksmappe som er relevante for byråets beslutning om å ilegge tvangsmulkt, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger eller byråets interne forberedende dokumenter.

Artikkel 13i

Art, tvangsfullbyrdelse og ilegging av tvangsmulker

1. Tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 13g, skal være av administrativ art.
2. Tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 13g, skal kunne tvangsfullbyrdes.

Tvangsfullbyrdelse skal følge gjeldende nasjonale saksbehandlingsregler i de berørte medlemsstatene.

Pålegget om tvangsfullbyrdelsen skal vedlegges byråets beslutning uten andre formaliteter enn kontroll av tvangsgrunnlagets ekthet ved den myndighet som hver medlemsstats regjering skal utpeke for det formålet, og skal gjøres kjent for byrådet og Domstolen.

Når den utpekte nasjonale myndigheten på byråets anmodning har oppfylt formalitetene nevnt i tredje ledd, kan byrådet gjennomføre tvangsfullbyrdelsen i samsvar med gjeldende nasjonal rett ved å bringe saken inn for den utpekte nasjonale myndigheten.

Tvangsfullbyrdelsen kan utsettes bare etter beslutning truffet av Domstolen. Klager over påståtte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomføringen av tvangsfullbyrdelser skal imidlertid være underlagt nasjonale domstolars domsmyndighet.

3. Beløpene for tvangsmulker skal overføres til Den europeiske unions alminnelige budsjett.

Artikkel 13j

Domstolens prøving

Domstolen skal ha full domsmyndighet til å prøve byråets beslutninger om ilegging av tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke tvangsmulkten.»

- 18) Artikkel 15 skal lyde:

«Artikkel 15

Personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner

1. Enhver person som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner med energiprodukter på engrosmarkedet, som har rimelig mistanke om at en handelsordre eller en transaksjon, herunder enhver kansellering eller endring av denne, enten den er plassert på eller utenfor en OMP, kan være i strid med artikkel 3, 4 eller 5, skal underrette byrådet og den relevante nasjonale reguleringsmyndigheten om dette uten ytterligere opphold og under alle omstendigheter senest fire uker fra den dagen vedkommende får kjennskap til den mistenkelige hendelsen.

2. Enhver person som på forretningsmessig grunnlag gjennomfører transaksjoner i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 596/2014, som også utfører transaksjoner med energiprodukter på engrosmarkedet som ikke er finansielle instrumenter, og som har rimelig mistanke om at en handelsordre eller en transaksjon, herunder enhver kansellering eller endring av denne, enten den er plassert på eller utenfor en OMP, kan være i strid med artikkel 3, 4 eller 5, skal underrette byrået og den relevante nasjonale reguleringsmyndigheten om dette uten ytterligere opphold og under alle omstendigheter senest fire uker fra den dagen vedkommende får kjennskap til den mistenkelige hendelsen.

3. Personene som er nevnt i nr. 1 og 2, skal innføre og opprettholde effektive ordninger, systemer og framgangsmåter for å

- a) identifisere potensielle overtredelser av artikkel 3, 4 eller 5,
- b) garantere at deres ansatte som utfører tilsynsaktiviteter i henhold til denne artikkelen, er beskyttet mot interessekonflikter og opptrer på en uavhengig måte,
- c) oppdage og rapportere mistenkelige ordrer og transaksjoner.

4. Uten at det påvirker anvendelsen av forordning (EU) nr. 596/2014, skal personer som på forretningsmessig grunnlag tilrettelegger eller gjennomfører transaksjoner, omfattes av rapporteringsreglene i de medlemsstatene der markedsdeltakeren som er involvert i den potensielle overtredelsen, er registrert, og der energiproduktet på engrosmarkedet leveres. Rapporteringen skal skje til de nasjonale reguleringsmyndighetene i disse medlemsstatene.

5. Innen 8. mai 2025 og hver år deretter skal byrået i samarbeid med nasjonale reguleringsmyndigheter utarbeide og offentliggjøre en rapport med aggregerte opplysninger i samsvar med gjeldende personvernlovgivning, med unntak av forretningsmessig sensitive opplysninger, om gjennomføringen av denne artikkelen, særlig med hensyn til

- a) ordningene, systemene og framgangsmåtene omhandlet i nr. 3 og deres effektivitet
- b) de nasjonale reguleringsmyndighetenes analyse av mistenkelige transaksjoner, reaksjon på rapportering av dårlig kvalitet og manglende rapportering av mistenkelige transaksjoner og relaterte aktiviteter med hensyn til håndheving og sanksjoner.»

19) I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Andre ledd skal lyde:

«Byrået skal ved behov offentliggjøre ikke-bindende retningslinjer om:

- a) anvendelse av definisjonene fastsatt i artikkel 2, herunder med hensyn til fastsettelse av en ikke-uttømmende liste over relevante mellomliggende trinn i en prosess bestående av flere trinn i tilfeller der opplysningene i seg selv oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 2 nr. 1, og
- b) ikke-uttømmende indikatorer og eksempler på markedsatferd knyttet til markedsmanipulasjon samt innsidehandel som nevnt i artikkel 3.»

ii) Fjerde ledd skal lyde:

«Nasjonale reguleringsmyndigheter, vedkommende finansmyndigheter i medlemsstatene, de nasjonale konkurransemyndighetene og de nasjonale skattemyndighetene skal etablere relevante former for samarbeid for å sikre effektiv undersøkelse og håndheving og bidra til en enhetlig og konsekvent tilnærming til undersøkelser, rettergang og håndheving av denne forordningen og relevant finans- og konkurranserett.»

b) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Før den nasjonale reguleringsmyndigheten vedtar en beslutning som fastslår en overtredelse av denne forordningen, kan den underrette byrået og gi det et sammendrag av saken og den påtenkte avgjørelsen på et offisielt språk i den berørte medlemsstaten. Etter å ha vedtatt en beslutning som fastslår en overtredelse av denne forordningen, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten oversende denne beslutningen til byrået, herunder opplysninger om datoen for vedtaket, navnet på de personene som er ilagt sanksjoner, artikkelen i denne forordningen som er overtrådt, og sanksjonen som er ilagt. Samtidig skal den nasjonale reguleringsmyndigheten angi overfor byrået hvilke opplysninger den har offentliggjort som nevnt i artikkel 18 nr. 6, og skal umiddelbart underrette byrået om eventuelle senere endringer av slike opplysninger. Byrået skal føre en offentlig liste over opplysninger som de nasjonale reguleringsmyndighetene har offentliggjort som nevnt i artikkel 18 nr. 6.»

c) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) skal lyde:

«a) nasjonale reguleringsmyndigheter behandle rapporter om mulige overtredelser av denne forordningen uten utilbørlig forsinkelse og om mulig innen ett år fra datoen for mottak av disse rapportene og underrette vedkommende finansmyndighet i sin medlemsstat og byrået om de har rimelig grunn til å mistenke at det på engrosmarkedene for energi begås eller er blitt begått handlinger som utgjør markedsmissbruk i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, og som berører de finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 2 i det nevnte direktivet; for dette formål kan nasjonale reguleringsmyndigheter etablere relevante former for samarbeid med vedkommende finansmyndighet i sin medlemsstat,»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«e) byrået og de nasjonale reguleringsmyndighetene underrette vedkommende nasjonale skattemyndigheter og Eurofisc dersom de har rimelig grunn til å mistenke at det på engrosmarkedet for energi begås eller er blitt begått handlinger som sannsynligvis utgjør skattesvindel.»

20) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 16a

Delegering av oppgaver og ansvar

1. De nasjonale reguleringsmyndigheter kan, med samtykke fra den ansvarstildelende myndighet, delegeres til, delegeres oppgaver og ansvar til byrået eller andre nasjonale reguleringsmyndigheter på de vilkår som er fastsatt i denne artikkelen. Medlemsstatene kan fastsette særlige ordninger for delegering av ansvar som må overholdes før deres nasjonale reguleringsmyndigheter inngår slike delegeringsavtaler, og som kan begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med markedsdeltakere eller konserner.

Byrået kan bistå nasjonale reguleringsmyndigheter ved å utstede ikke-bindende retningslinjer eller utveksle beste praksis om delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende nasjonale reguleringsmyndigheter.

2. Delegering av oppgaver og ansvar skal medføre en omfordeling av den myndighet som er fastsatt i denne forordningen. Retten i den medlemsstaten der den ansvarstildelende myndighet befinner seg, får anvendelse på framgangsmåten, håndhevingen, den administrative kontrollen og domstolskontrollen knyttet til det delegerte ansvaret.

3. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal underrette byrået om de delegeringsavtalene de har til hensikt å inngå. De skal inngå disse avtalene tidligst en måned etter at byrået er underrettet.

4. Byrået kan uttale seg om en planlagt delegeringsavtale meddelt i henhold til nr. 3 innen én måned etter å ha mottatt meldingen.

5. Byrået skal på en hensiktsmessig måte offentliggjøre enhver delegeringsavtale slik den er inngått av de nasjonale reguleringsmyndighetene, for å sikre at alle berørte parter er behørig underrettet.

Artikkel 16b

Retningslinjer og anbefalinger

1. For å opprette en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i Unionen og sikre en felles, ensartet og sammenhengende anvendelse av unionsretten, skal byrået utstede retningslinjer og anbefalinger rettet til alle nasjonale reguleringsmyndigheter eller alle markedsdeltakere og utstede anbefalinger til en eller flere nasjonale reguleringsmyndigheter eller til en eller flere markedsdeltakere om anvendelsen av artikkel 3–5a, 8, 9 og 9a og artikkel 10 nr. 1.

2. Byrået skal innen en tilstrekkelig og realistisk tidsramme gjennomføre passende offentlige høringer med relevante markedsdeltakere om retningslinjene og anbefalingene det utsteder, og analysere de tilknyttede mulige kostnadene og fordelene ved å utstede slike retningslinjer og anbefalinger. Disse høringene og analysene skal stå i forhold til retningslinjene eller anbefalingenes virkeområde, art og virkning.

3. De nasjonale reguleringsmyndighetene og markedsdeltakerne skal ta behørig hensyn til disse retningslinjene og anbefalingene.

4. Nasjonale reguleringsmyndigheter kan regelmessig underrette byrået om gjennomføringen av retningslinjene eller anbefalingene som er rettet til dem.
5. Dersom en retningslinje eller anbefaling krever det, skal markedsdeltakerne underrette byrået om gjennomføringen av den spesifikke retningslinjen eller anbefalingen. På anmodning fra byrået skal markedsdeltakerne underbygge slik underretning på en klar og detaljert måte.
6. Byrået kan innen tolv måneder etter utstedelsen av retningslinjer eller anbefalinger i henhold til nr. 1 gjennomføre en høring, herunder med nasjonale reguleringsmyndigheter eller markedsdeltakere, for å vurdere om disse retningslinjene eller anbefalingene er hensiktsmessige og effektive.
7. Byrået skal inkludere retningslinjene og anbefalingene det har utstedt i rapporten nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav k) i forordning (EU) 2019/942.»

21) I artikkel 17 skal nr. 3 lyde:

«3. Fortrolig informasjon som personene nevnt i nr. 2 mottar i embets medfør, kan ikke gis videre til noen annen person eller myndighet unntatt i en summarisk eller aggregert form, slik at de enkelte markedsdeltakere ikke kan identifiseres, med forbehold for saker som omfattes av strafferetten, denne forordningens øvrige bestemmelser og annen relevant unionsrett.»

22) Artikkel 18 og 19 skal lyde:

«Artikkel 18

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner mot overtredelser av denne forordningen og treffe alle de tiltakene som er nødvendige for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, virke avskrekkende og stå i forhold til overtredelsen, slik at de gjenspeiler overtredelsens art, varighet og alvorlighet, skaden påført forbrukerne og den potensielle fortjeneste av handel på grunnlag av innsideinformasjon og markedsmanipulering.

Uten at det påvirker strafferettslige sanksjoner eller nasjonale reguleringsmyndigheters tilsynsmyndighet i henhold til artikkel 13, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal rett påse at de nasjonale reguleringsmyndighetene har myndighet til å ilegge hensiktsmessige administrative overtredelsesgebyrer og andre administrative tiltak i tilknytning til overtredelser av denne forordningen som nevnt i artikkel 13 nr. 1.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og byrået om disse bestemmelsene i detalj og umiddelbart underrette dem om eventuelle senere endringer som påvirker disse bestemmelsene.

2. Dersom medlemsstatens rettsorden ikke gir mulighet til å ilegge overtredelsesgebyr, kan denne artikkelen anvendes på en slik måte at prosedyren initieres av vedkommende myndighet og ilegges av vedkommende nasjonale domstoler, idet det sikres at nevnte beføyelser er effektive og har en tilsvarende virkning som de administrative overtredelsesgebyrene som ilegges av tilsynsmyndighetene. I alle tilfeller skal gebyrene som ilegges, være virkningsfulle, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal innen 8. mai 2026 underrette Kommisjonen om de lovbestemmelsene de vedtar i samsvar med dette nummeret og umiddelbart underrette den om eventuelle endringer som berører disse.

3. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal rett og med forbehold for gjentatt straffeforfølgning (*ne bis in idem*-prinsippet) sikre at de nasjonale reguleringsmyndighetene har myndighet til å ilegge minst følgende administrative overtredelsesgebyrer og andre administrative tiltak med hensyn til overtredelser av denne forordningen:

- a) kreve at overtredelsen bringes til opphør,
 - b) pålegge inndragning av den fortjenesten som er oppnådd, eller det tapet som er unngått som følge av overtredelsene, i den grad dette kan fastslås.
 - c) utstede offentlige varsler eller kunngjøringer,
 - d) ilegge tvangsmulkt,
 - e) ilegge administrative overtredelsesgebyrer.
4. For fysiske personer skal de maksimale administrative overtredelsesgebyrene nevnt i nr. 3 bokstav e) være som følger:
- a) for overtredelser av artikkel 3 og 5: minst 5 000 000 euro,

- b) for overtredelser av artikkel 4 og 15: minst 1 000 000 euro,
- c) for overtredelser av artikkel 8 og 9: minst 500 000 EUR.

Uten hensyn til nr. 3 bokstav e) skal det administrative overtredelsesgebyret utgjøre høyst 20 % av den berørte fysiske personens årsinntekt i foregående kalenderår. Dersom den fysiske personen direkte eller indirekte har hatt økonomisk fortjeneste på grunn av overtredelsen, skal det administrative overtredelsesgebyret minst tilsvare denne fortjenesten.

5. For juridiske personer skal de maksimale administrative overtredelsesgebyrene nevnt i nr. 3 bokstav e) være som følger:

- a) for overtredelser av artikkel 3 og 5: minst 15 % av samlet årsomsetning i foregående regnskapsår
- b) for overtredelser av artikkel 4 og 15: minst 2 % av samlet årsomsetning i foregående regnskapsår
- c) for brudd på artikkel 8 og 9: minst 1 % av samlet årsomsetning i foregående regnskapsår.

Uten hensyn til nr. 3 bokstav e) skal det administrative overtredelsesgebyret utgjøre høyst 20 % av den berørte juridiske personens årsomsetning i foregående regnskapsår. Dersom den juridiske personen direkte eller indirekte har hatt økonomisk fortjeneste på grunn av overtredelsen, skal det administrative overtredelsesgebyret minst tilsvare denne fortjenesten.

6. Medlemsstatene skal sørge for at den nasjonale reguleringsmyndigheten kan informere offentligheten om tiltak eller sanksjoner som er pålagt for brudd på denne forordningen, med mindre slik offentliggjøring vil påføre de berørte parter uforholdsmessig stor skade.

7. Medlemsstatene skal, når de bestemmer typen av og nivået på administrative overtredelsesgebyrer eller andre administrative tiltak, sikre at de nasjonale reguleringsmyndighetene tar hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

- a) overtredelsens grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår for eksempel av en juridisk persons samlede årsomsetning eller av en fysisk persons årsinntekt,
- d) størrelsen på fortjenesten som er oppnådd, eller tapet som er unngått av personen som er ansvarlig for overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
- e) viljen hos personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med vedkommende myndighet, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
- f) tidligere overtredelser begått av personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- g) tiltak som personen som er ansvarlig for overtredelsen, har truffet for å forhindre at den gjentas, og
- h) dobbeltarbeid med hensyn til en straffesak eller forvaltningssak og gebyrer for samme overtredelse mot personen som er ansvarlig for overtredelsen.

8. Ved utøvelsen av sin myndighet til å ilegge administrative overtredelsesgebyrer og andre administrative tiltak i henhold til nr. 1 andre ledd i denne artikkelen skal de nasjonale reguleringsmyndighetene samarbeide nært for å sikre at utøvelsen av deres tilsyns- og undersøkelsesmyndighet og de administrative overtredelsesgebyrene de ilegger, og andre administrative tiltak de treffer, er effektive og hensiktsmessige i henhold til denne forordningen. De skal samordne sine handlinger i samsvar med artikkel 16 nr. 2 for å unngå dobbeltarbeid og overlapping når de utøver sin tilsyns- og undersøkelsesmyndighet og ilegger administrative overtredelsesgebyrer i forbindelse med grenseoverskridende saker.

9. Innen 8. mai 2027 og hvert tredje år deretter skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, der det vurderes om sanksjoner for brudd på denne forordningen er fastsatt og anvendt konsekvent i alle medlemsstatene.

Artikkel 19

Internasjonale forbindelser

I den utstrekning det er nødvendig for å nå målene fastsatt i denne forordningen, og med forbehold for de respektive ansvarsområdene til medlemsstatene og Unionens institusjoner og organer, herunder ansvarsområdet til den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser, kan byrået utvikle kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndigheter, internasjonale organisasjoner og forvaltninger i tredjestater, særlig slike som påvirker engrosmarkedet for energi i Unionen, for å bidra til å harmonisere rammereglene. Slike avtaler skal ikke medføre juridiske forpliktelser for Unionen eller dens medlemsstater, og skal heller ikke hindre medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter i å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med slike tilsynsmyndigheter, internasjonale organisasjoner eller forvaltninger i tredjestater. Slike avtaler kan vedrøre aspekter av felles interesse, som metoder for datainnsamling, analyse og vurdering av data eller andre opplysninger og andre fagområder.»

23) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 28. desember 2011. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 4a nr. 8, artikkel 6 nr. 1 bokstav c) og artikkel 9 a nr. 6 gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 7. mai 2024.

Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden.

Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 4a nr. 8, artikkel 6 nr. 1 og artikkel 9a nr. 6 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som er angitt i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 4a nr. 8, artikkel 6 nr. 1 eller 9a nr. 6 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen utløper, har underrettet Kommisjonen om at de ikke har innvendinger. Denne fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»

24) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 21a

Rapport og gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 1. juni 2027 og hvert femte år deretter, etter samråd med relevante interessenter, vurdere anvendelsen av denne forordningen, særlig med hensyn til dens innvirkning på markedsadferd, markedsdeltakere, likviditet, rapporteringskrav, herunder med hensyn til LNG-markedsdata, og omfanget av den administrative byrden for markedsdeltakere, herunder potensielle hindringer for nye markedsdeltakere, samt byråets resultater med hensyn til dets mål, mandat og oppgaver. På grunnlag av disse vurderingene skal Kommisjonen utarbeide en rapport og uten utilbørlig forsinkelse framlegge den for Europaparlamentet og Rådet. Disse rapportene skal, dersom det er hensiktsmessig, følges av forslag til regelverk.

2. Innen 1. juni 2025 skal Kommisjonen vurdere hvor effektivt medlemsstatene har innført strafferettslige sanksjoner for forsettlig og alvorlig markedsmissbruk på Unionens engrosmarkeder for energi og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten kan foreslå hensiktsmessige tiltak som kan omfatte framlegging av forslag til regelverk.»

Artikkel 2

Endring av forordning (EU) 2019/942

I forordning (EU) 2019/942 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 6 utgår nr. 8.
- 2) I artikkel 12 gjøres følgende endringer:
 - a) Bokstav c) skal lyde:

«c) foreta og samordne undersøkelser i henhold til artikkel 13–13c og artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1227/2011.»
 - b) Nye numre skal lyde:

«d) godkjenne og føre tilsyn med plattformer for innsideinformasjon og registrerte rapporteringsordninger i henhold til artikkel 4a og 9a i forordning (EU) nr. 1227/2011,

e) ha myndighet til å ilegge tvangsmulkt i de tilfellene som er nevnt i artikkel 13g i forordning (EU) nr. 1227/2011.»
- 3) I artikkel 32 skal nr. 1 lyde:

«1. Gebyrer skal betales til ACER for innsamling, håndtering, behandling og analyse av informasjon rapportert av markedsdeltakere, eller av personer eller enheter som rapporterer på deres vegne, i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) nr. 1227/2011, og for offentliggjøring av innsideinformasjon i henhold til artikkel 4 og 4a i nevnte forordning. Gebyrene skal innbetales av registrerte rapporteringsordninger og plattformer for innsideinformasjon. Inntektene fra disse gebyrene kan også dekke ACERs kostnader i forbindelse med utøvelsen av tilsyns- og undersøkelsesmyndighet i henhold til artikkel 13–13c og artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1227/2011.»

Artikkel 3

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Som unntak fra nr. 1 får følgende anvendelsesdatoer anvendelse:
 - a) Artikkel 1 nr. 6 og 13 når det gjelder artikkel 4a nr. 1–7 og artikkel 9a nr. 1–5 i forordning (EU) nr. 1227/2011, får anvendelse fra den datoen de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til disse bestemmelsene trer i kraft.
 - b) Artikkel 1 nr. 10 når det gjelder artikkel 7a–7e i forordning (EU) nr. 1227/2011 får anvendelse fra 1. januar 2025.
 - c) Artikkel 1 nr. 18 når det gjelder artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1227/2011 får anvendelse fra 8. november 2024.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 11. april 2024.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

H. LAHBIB

Formann